Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►**B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1011 RENDELETE

(2016. június 8.)

a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 171., 2016.6.29., 1. o.)

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 137., 2017.5.24., 41. o. (2016/1011)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1011 RENDELETE

(2016. június 8.)

a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

E rendelet közös keretet vezet be az Unióban a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként, vagy a befektetési alapok teljesítményének mérésére felhasznált indexek pontosságának és integritásának biztosítása érdekében. E rendelet ezáltal hozzájárul a belső piac megfelelő működéséhez, miközben a fogyasztók és befektetők védelmének magas szintjét is biztosítja.

2. cikk

Tárgy

(1) E rendelet a referenciamutatók előállítására, a referenciamutatókhoz szolgáltatott bemeneti adatok szolgáltatására, és a referenciamutatók felhasználására kell alkalmazni az Unióban.

(2) E rendelet nem alkalmazandó:

a) a központi bankokra;

b) olyan közhatalmi szervre amely közpolitikai célokat szolgáló referenciamutatókat állít elő, ilyen mutatókhoz adatot szolgáltat, vagy ilyen mutatók előállítását ellenőrzi, ideértve a foglalkoztatásra, a gazdasági tevékenységre és az inflációra vonatkozó mutatókat is;

c) olyan központi szerződő félre, amely kockázatkezelés és elszámolás céljára felhasznált referenciaárakat vagy elszámolási árakat állít elő;

d) a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközök egyetlen értéken alapuló referenciaárának előállítására;

e) a sajtóra, egyéb médiumokra és újságírókra, amennyiben az újságírói tevékenységük során csupán közzétesznek egy referenciamutatót vagy hivatkoznak rá, ám nincs befolyásuk az adott referenciamutató előállítására;

▼B

f) olyan természetes vagy jogi személyre, aki vagy amely kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenysége keretében nyújt vagy ígér hitelt, csak amennyiben az említett személy közzéteszi vagy a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi a saját maga által, belső döntések alapján meghatározott, változó vagy fix hitelkamatlábat, amely kizárólag az említett személy vagy az ugyanezen csoporton belüli vállalkozás által saját ügyfeleivel kötött pénzügyi ügyletekre alkalmazandó;

g) arra az árupiaci referenciamutatóra, amely többségükben nem felügyelt adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul, és amelyre vonatkozóan az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. a referenciamutatóra olyan pénzügyi eszközök hivatkoznak, amelyeknek csupán egyetlen, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínre való bevezetését kérelmezték, vagy amellyel csupán egyetlen ilyen kereskedési helyszínen kereskednek;

ii. a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök teljes névleges értéke nem haladja meg a 100 millió EUR-t;

h) indexszolgáltatóra az olyan általa megállapított index tekintetében, amellyel kapcsolatban az adott indexszolgáltató nem tudta és észszerűen nem is tudhatta, hogy azt a 3. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott célokra használják fel.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. „index”: olyan szám:

a) amelyet közzétesznek vagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesznek;

b) amelyet rendszeres időközönként:

i. részben vagy egészben valamilyen képlet vagy bármely más számítási módszer alkalmazásával vagy értékeléssel határoznak meg; és

ii. egy vagy több alapul szolgáló eszköz értéke vagy árak, például becsült árak, tényleges vagy becsült kamatlábak, jegyzési ajánlatok és jegyzések vagy más értékek vagy felmérések alapján határoznak meg;

2. „indexszolgáltató”: az index előállítása felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy;

3. „referenciamutató”: olyan index, amely referenciaként szolgál valamely pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet alapján fizetendő összeg vagy a pénzügyi eszköz értékének meghatározásához, vagy amelyet befektetési alap teljesítményének mérésére használnak, az index megtérülésének nyomon követése vagy egy portfólió eszközallokációjának meghatározása vagy a teljesítménydíjak kiszámítása céljából;

▼B

4. „referenciamutató-család”: az ugyanazon referenciamutató-kezelő által, ugyanolyan jellegű bemeneti adatokból előállított referenciamutatók csoportja, amely azonos vagy hasonló piaci vagy gazdasági valóság tekintetében nyújt konkrét mérőszámot;

5. „referenciamutató előállítása”:

   a) a referenciamutató meghatározásához szükséges rendszerek igazgatása;

   b) a referenciamutató meghatározásához szükséges bemeneti adatok gyűjtése, elemzése vagy feldolgozása; és

   c) a referenciamutató értékének meghatározása képlet vagy más számítási módszer alkalmazása vagy az erre a célra szolgáltatott bemeneti adatok értékelése által;

6. „referenciamutató-kezelő”: a referenciamutató előállítása felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy;

7. „referenciamutató felhasználása”:

   a) valamely indexet vagy indexkombináció referenciaként használó pénzügyi eszköz kibocsátása;

   b) pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet alapján fizetendő összeg valamely index vagy indexkombináció referenciaként történő használatával való meghatározása;

   c) szerződő félként való részvétel olyan pénzügyi ügyletben, amely valamely indexet vagy indexkombinációt referenciaként használja;

   d) a 2008/48/EK irányelv 3. cikkének j) pontjában meghatározott hitelkamatláb előállítása valamely index vagy indexkombináció alapján számított felárként vagy haszonkulcsként, amelyet kizárólag olyan pénzügyi ügyletek referenciájaként használnak, amelyekben a hitelező szerződő fél;

   e) befektetési alap teljesítményének valamely index vagy indexkombináció révén történő mérése az index vagy indexkombináció megtérülésének nyomon követése, egy portfólió eszközallokációjának meghatározása vagy a teljesítménydíjak kiszámítása céljából;

8. „bemenetiadat-szolgáltatás”: a referenciamutató meghatározásához szükséges és e célból közölt olyan bemeneti adatok szolgáltatása, amelyek a referenciamutató-kezelő számára vagy a referenciamutató-kezelőnek történő továbbítás céljából másik személy számára nem könnyen hozzáférhetők;

9. „adatszolgáltató”: bemeneti adatokat szolgáltató természetes vagy jogi személy;

10. „felügyelt adatszolgáltató”: az Unióban található referenciamutató-kezelő részére bemeneti adatokat szolgáltató felügyelt szervezet;

11. „adatközlő személy”: az adatszolgáltató által bemeneti adatok szolgáltatása céljából alkalmazott természetes személy;

▼B

12. „értékelő”: az árupiaci referenciamutató-kezelő alkalmazottja vagy bármely más olyan természetes személy, aki szolgáltatásait a referenciamutató-kezelő rendelkezésére bocsátotta vagy a referenciamutató-kezelő ellenőrzése alatt végzi, és aki felelős valamely olyan módszertan alkalmazásáért vagy a bemeneti adatok és egyéb információk olyan megítéléséért, amelynek célja egy adott áru árára vonatkozó végleges értékelés megadása;

13. „szakértői megítélés”: a mérlegelési jogkör alkalmazása a referenciamutató-kezelő vagy az adatszolgáltató által a referenciamutató meghatározásakor felhasznált adatok tekintetében, aminek része az értékek korábbi vagy kapcsolódó ügyletekből való extrapolálása, az értékek olyan tényezőkre történő korrekciója, amelyek befolyásolhatják az adatminőséget, ilyenek a piaci események vagy a vevő, illetve az eladó hitelminősítésének romlása, és kötelező érvényű vételi vagy eladási ajánlatoknak az adott megkötött ügyletnél nagyobb súlyozása;

14. „bemeneti adat”: egy vagy több alapul szolgáló eszköz értékére vagy árakra, ideértve a becsült árakat, jegyzési ajánlatokat és jegyzéseket is, vagy más értékekre vonatkozó adat, amelyet a referenciamutató-kezelő felhasznál a referenciamutató meghatározása céljából;

15. „ügyleti adat”: megfigyelhető árak, ráták, indexek vagy nem kapcsolt felek közötti, aktív piacon a kereslet-kínálat erőviszonyai által meghatározott versenyfeltételek szerint lebonyolított ügyletek értékére vonatkozó adatok;

16. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt eszköz, amelyre vonatkozóan kérelmezték valamely, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínre való bevezetést, vagy amellyel valamely, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínen kereskednek, vagy amellyel az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott rendszeres internalizáló útján kereskednek;

17. „felügyelt szervezet”:

    a) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;

    b) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

    c) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;

    d) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

▼B

e) a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV, vagy adott esetben az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott ÁÉKBV-t kezelő alapkezelő társaság;

f) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK);

g) a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 6. cikkének a) pontjában meghatározott foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;

h) a 2008/48/EK irányelv 3. cikkének c) pontjában meghatározott hitelmegállapodások tekintetében az említett irányelv 3. cikkének b) pontjában meghatározott hitelező;

i) a 2014/17/EU irányelv 4. cikkének 3. pontjában meghatározott hitelmegállapodások tekintetében az említett irányelv 4. cikkének 10. pontjában meghatározott, hitelintézetnek nem minősülő hitelező;

j) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott piacműködtető;

k) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;

l) a 648/2012/EU rendelet 2. cikke 2. pontjában meghatározott kereskedési adattár;

m) a referenciamutató-kezelő;

18. „pénzügyi ügylet”:

a) a 2008/48/EU irányelv 3. cikkének 3. pontjában meghatározott hitelmegállapodás;

b) a 2014/17/EU irányelv 4. cikkének 3. pontjában meghatározott hitelmegállapodás;

19. „befektetési alap”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA vagy a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV;

20. „vezető testület”: valamely referenciamutató-kezelőnek vagy más felügyelt szervezetnek a nemzeti joggal összhangban kinevezett testülete vagy testületei, amely(ek) jogosult(ak) a referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet stratégiájának, célkitűzéseinek és általános irányvonalának meghatározására, és amely(ek) felügyeli(k) és ellenőrzi(k) a vezetői döntéshozatalt, és amely(ek)nek olyan személyek is tagjai, akik a referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet üzleti tevékenységét ténylegesen irányítják;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

▼B

21. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó pénzügyi ügyletek keretében kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységén kívül eső céllal cselekszik;

22. „referencia-kamatláb”: referenciamutató, amelyet az e bekezdés 1. pontja b) alpontjának ii. alpontja alkalmazásában olyan kamatláb alapján határoznak meg, amelyen a bankok egymástól vagy bankokon kívüli szereplőktől kölcsönt vesznek fel, vagy kölcsönt nyújtanak a pénzpiacon;

23. „árupiaci referenciamutató”: referenciamutató, amelynek az e bekezdés 1. pontja b) alpontjának iii. alpontja alkalmazásában az alapul szolgáló eszköz az 1287/2006/EK bizottsági rendelet ([1]) 2. cikke 1. pontjának értelmében vett áru, kivéve a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának (11) pontjában említett kibocsátási egységeket;

24. „szabályozott adatokon alapuló referenciamutató”: referenciamutató, melyet a következőktől származó képlet alkalmazásával határoznak meg:

a) teljes mértékben és közvetlenül a következők által szolgáltatott bemeneti adat:

i. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszín, vagy harmadik ország olyan kereskedési helyszíne, amellyel kapcsolatban a Bizottság végrehajtási határozatot fogadott el, melynek értelmében az adott ország jogi és felügyeleti keretrendszerét egyenértékű joghatással bírónak tekinti a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 28. cikke (4) bekezdésének értelmében, vagy a szabályozott piac a 648/2012/EU rendelet 2a. cikke értelmében egyenértékűnek minősül, de minden esetben csak a pénzügyi eszközök ügyleti adatai vonatkozásában;

ii. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 52. pontjában meghatározott jóváhagyott közzétételi mechanizmus vagy a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 53. pontjában meghatározott összesítettadat-szolgáltató a kereskedés utáni kötelező adatszolgáltatási követelményekkel összhangban, de csak az olyan pénzügyi eszközök ügyleti adataival kapcsolatban, amelyekkel az adott kereskedési helyszínen kereskednek;

iii. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 54. pontjában meghatározott jóváhagyott jelentési mechanizmus, de csak a kereskedési helyszínen forgalmazott pénzügyi eszközök olyan ügyleti adatainak vonatkozásában, amelyeket a kötelező kereskedés utáni átláthatósági követelményekkel összhangban nyilvánosságra kell hozni;

([1]) A Bizottság 1287/2006/EK rendelete (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

▼B

iv. a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 37. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett villamosenergia-tőzsde;

v. a 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 41. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett földgáztőzsde;

vi. az 1031/2010/EK bizottsági rendelet ([3]) 26. vagy 30. cikkében említett aukciós platform;

vii. szolgáltató, akihez a referenciamutató-kezelő az adatgyűjtést kiszervezte a 10. cikkel összhangban, amennyiben a szolgáltató az adatokat teljes mértékben és közvetlenül az i–vi. alpontban említett szervezettől kapja;

b) befektetési alapok nettó eszközértéke;

25. „kritikus referenciamutató”: a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyikét teljesítő és az említett cikk értelmében a Bizottság által létrehozott jegyzékben szereplő, szabályozott adatokon alapuló referenciamutatótól eltérő referenciamutató;

26. „jelentős referenciamutató”: a 24. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő referenciamutató;

27. „nem jelentős referenciamutató”: a 20. cikk (1) bekezdésben és a 24. cikk (1) bekezdésben meghatározott feltételeket nem teljesítő referenciamutató;

28. „található”: jogi személyek vonatkozásában az az ország, amelyben annak székhelye vagy egyéb hivatalos címe van, természetes személyek vonatkozásában pedig az az ország, amelyben az illető személy adóigazgatási szempontból honos;

29. „közhatalmi szerv”:

a) kormány vagy egyéb közigazgatás, beleértve azokat a szerveket is, amelyek feladata az államadósság kezelése vagy az ebben való részvétel;

b) olyan szervezet vagy személy, amely nemzeti jog alapján közigazgatási feladatokat lát el, vagy közfeladatot vagy közfunkciót lát el, vagy az a) pont hatálya alá tartozó szervezet ellenőrzése alatt közszolgáltatást nyújt, ideértve a foglalkoztatással, a gazdasági tevékenységgel és az inflációval kapcsolatos mutatókat;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/72/EK irányelve (2009. július 13.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve (2009. július 13.) a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 94. o.).

([3]) A Bizottság 1031/2010/EU rendelete (2010. november 12.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HL L 302., 2010.11.18., 1. o.).

▼B

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdésében meghatározott fogalmak technikai elemeinek és különösen annak további pontosítására, hogy egy index meghatározása céljából mi minősül a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételnek.

Megfelelő esetben a Bizottság figyelembe veszi a piaci vagy műszaki fejlődést és a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi harmonizációját.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdésének 29. pontjában foglalt fogalommeghatározásnak megfelelő uniós közhatalmi szervek jegyzékének létrehozása és felülvizsgálata érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Megfelelő esetben a Bizottság figyelembe veszi a piaci vagy műszaki fejlődést és a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi harmonizációját.

II. CÍM

A REFERENCIAMUTATÓK INTEGRITÁSA ÉS MEGBÍZHATÓSÁGA

1. FEJEZET

A referenciamutató-kezelők által gyakorolt irányítás és kontroll

4. cikk

Irányítási és összeférhetetlenségi követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő stabil irányítási rendszerrel rendelkezik, amelynek részét képezi a referenciamutatók előállításában részt vevő személyek jól meghatározott, átlátható és konzisztens feladat- és felelősségi köreire épülő, egyértelmű szervezeti struktúra.

A referenciamutató-kezelő megteszi a megfelelő lépéseket a közötte – ideértve vezetőit, alkalmazottait és bármely egyéb hozzá közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzés révén kapcsolódó személyt – és az adatszolgáltatói, vagy felhasználói közötti összeférhetetlenség azonosítása, megelőzése és kezelése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy amikor a referenciamutató meghatározásának folyamatában megítélésre vagy mérlegelésre van szükség, azt függetlenül és elfogulatlanul gyakorolják.

(2) A referenciamutató előállítását a referenciamutató-kezelő üzleti tevékenységének minden olyan részétől operatívan el kell választani, amely tényleges vagy lehetséges összeférhetetlenséget okozhat.

(3) Amennyiben nem megfelelően kezelhető összeférhetetlenség merül fel a referenciamutató-kezelőnél annak tulajdonosi struktúrája, a referenciamutató-kezelő tulajdonosa vagy a referenciamutató-kezelőt ellenőrző szervezet, illetve a referenciamutató-kezelő által tulajdonolt vagy ellenőrzött szervezet vagy a referenciamutató-kezelő leányvállalata ellenőrző érdekeltsége vagy más tevékenysége miatt, az érintett illetékes hatóság kérheti a referenciamutató-kezelőt, hogy olyan független felügyeleti funkciót hozzon létre, amelynek része az érdekeltek – beleértve a felhasználókat és az adatszolgáltatókat – kiegyensúlyozott képviselete.

▼B

(4) Amennyiben az ilyen összeférhetetlenség nem kezelhető megfelelően, az illetékes hatóság kérheti a referenciamutató-kezelőtől az összeférhetetlenséget okozó minden tevékenység vagy viszony megszüntetését, vagy a referenciamutató előállításának megszüntetését.

(5) A referenciamutató-kezelő minden meglévő vagy lehetséges összeférhetetlenséget nyilvánosságra hoz, vagy közzétesz a referenciamutató felhasználói és az érintett illetékes hatóság, valamint adott esetben az adatszolgáltatók számára. Ezek közé tartozik a referenciamutató-kezelő feletti tulajdonosi vagy ellenőrzési jogokból származó összeférhetetlenség is.

(6) A referenciamutató-meghatározás integritásának és függetlenségének védelme érdekében a referenciamutató-kezelő megfelelő elveket és eljárásokat, illetve hathatós szervezeti megoldásokat alakít ki és alkalmaz az összeférhetetlenségek felismerése, felfedése, megelőzése, kezelése és enyhítése céljából. Ezeket az elveket és eljárásokat rendszeresen felül kell vizsgálni és frissíteni kell. Az elveknek és eljárásoknak figyelembe kell venniük és kezelniük kell az összeférhetetlenséget, a referenciamutató meghatározása folyamatának részét képező mérlegelés mértékét és a referenciamutató jelentette kockázatot, valamint:

a) biztosítaniuk kell a referenciamutató-kezelő számára szolgáltatott vagy az általa előállított információk bizalmas kezelését, az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott egyéb jogi aktusok által előírt nyilvánosságra hozatali és átláthatósági kötelezettségekre is figyelemmel; és

b) kifejezetten enyhíteniük kell a referenciamutató-kezelő feletti tulajdonosi vagy ellenőrzési jogok vagy a referenciamutató-kezelő társaságcsoportjában meglévő egyéb részesedés, illetve a referenciamutató meghatározása kapcsán a referenciamutató-kezelőre hatást vagy ellenőrzést gyakorolni képes más személyek okozta összeférhetetlenséget.

(7) A referenciamutató-kezelő biztosítja, hogy az alkalmazottai és bármely egyéb természetes személy, akinek a szolgáltatásai a referenciamutató-kezelő rendelkezésére állnak, vagy akinek a szolgáltatásai felett ellenőrzést gyakorol, és akik közvetlenül részt vesznek a referenciamutató előállításában:

a) rendelkezzenek a feladatuk elvégzéséhez szükséges készségekkel, tudással és tapasztalattal, és hatékony irányítás és felügyelet alatt álljanak;

b) ne álljanak illetéktelen befolyás alatt vagy nem összeférhetetlenek, javadalmazásuk és teljesítményük értékelése ne okozzon összeférhetetlenséget, és semmilyen más módon ne érintse a referenciamutató meghatározása folyamatának integritását;

c) érdekeik és üzleti kapcsolataik ne ütközzenek az adott referenciamutató-kezelő tevékenységeivel;

d) tilos legyen számukra személyes alapon vagy piaci szereplők megbízásából vételi vagy eladási ajánlatokban, illetve kereskedési ügyletekben való részvétel révén közreműködni valamely referenciamutató meghatározásában, kivéve abban az esetben, ha e közreműködés a referenciamutató módszertanának részeként kifejezetten szükséges, és a benne foglalt konkrét szabályok szerint történik; és

e) vonatkozzanak rájuk az összeférhetetlenség kockázatát felvető tevékenységet folytató más alkalmazottakkal vagy harmadik felekkel való információcserét vagy a referenciamutatóra hatást gyakorló információk cseréjét szabályozó hatékony eljárások.

▼B

(8) A referenciamutató-kezelő konkrét belső kontrolleljárásokat alakít ki a referenciamutató meghatározását végző alkalmazott vagy személy integritásának és megbízhatóságának szavatolása céljából. Ezek közé tartozik legalább a referenciamutató terjesztését megelőző vezetői belső jóváhagyás.

5. cikk

Felügyeleti funkciókkal kapcsolatos követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő olyan állandó és hathatós felügyeleti funkciót hoz létre és működtet, amely a referenciamutató előállításának valamennyi eleme felett felügyeletet biztosít.

(2) A referenciamutató-kezelő megalapozott eljárásokat alakít ki és tart fenn felügyeleti funkciója tekintetében, amelyeket az érintett illetékes hatóságok rendelkezésére bocsát.

(3) A felügyeleti funkció működésének feddhetetlennek kell lennie, és annak részét képezik a következő, a referenciamutató-kezelő által a referenciamutató összetettségéhez, elterjedtségéhez és sebezhetőségéhez igazított feladatok:

a) a referenciamutató meghatározásának és módszertanának legalább évenkénti felülvizsgálata;

b) a referenciamutató módszertanát érintő változások felügyelete, és a referenciamutató-kezelő felhatalmazása az e változásokkal kapcsolatos konzultációk lebonyolítására;

c) a referenciamutató-kezelő ellenőrzési rendszerének, a referenciamutató kezelésének és működtetésének, és – amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul – a 15. cikkben említett magatartási kódexnek a felügyelete;

d) a referenciamutató megszüntetésére vonatkozó eljárások, ideértve a megszüntetéssel kapcsolatos konzultációk felülvizsgálata és jóváhagyása;

e) a referenciamutató előállításában részt vevő harmadik felek, köztük a referenciamutató kiszámításában és terjesztésében részt vevő harmadik felek felügyelete;

f) a belső és külső ellenőrzések és felülvizsgálatok értékelése, valamint az ezek által előírt korrekciós intézkedések végrehajtásának nyomon követése;

g) amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul, a bemeneti adatok és az adatszolgáltatók, valamint a referenciamutató-kezelő által a bemenetiadat-szolgáltatás vitatása vagy hitelesítése terén kifejtett tevékenység nyomon követése;

h) amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul, a 15. cikkben említett magatartási kódex megsértésével kapcsolatosan hatékony intézkedések foganatosítása; és

i) az érintett illetékes hatóság tájékoztatása – ha a referenciamutató adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul – az adatszolgáltatók vagy a referenciamutató-kezelők bármely, a felügyeleti rendszer által észlelt kötelességszegéséről és az esetleges rendellenes vagy gyanús bemeneti adatokról.

(4) A felügyeleti funkciót külön bizottság vagy más megfelelő irányítási rendszer látja el.

▼B

(5) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti funkció eljárásainak és jellemzőinek pontosítására, ideértve összetételét és a szervezeti struktúrában elfoglalt helyét, ezzel biztosítva a gyakorlat integritását és az összeférhetetlenség elkerülését. Az ESMA összeállítja a (4) bekezdésben rögzített, megfelelő irányítási rendszerek nem kimerítő jegyzékét.

Az EMSA megkülönbözteti a referenciamutatók és ágazatok e rendelet által meghatározott különböző típusait, és figyelembe veszi a referenciamutató-kezelők tulajdonosi és ellenőrzési rendszereinek különbségeit, a referenciamutató előállításának jellegét, mértékét és összetettségét, valamint a referenciamutató kockázatát és hatását a referenciamutatók irányítási követelményeivel kapcsolatos felügyeleti gyakorlatok nemzetközi konvergenciájára is tekintettel. Ugyanakkor az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetei nem vonatkoznak és nem alkalmazandók a nem jelentős referenciamutatók kezelői esetében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(6) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a nem jelentős referenciamutatók kezelői számára az e cikk (5) bekezdésében említett elemek pontosítása céljából.

6. cikk

Az ellenőrzési rendszerre vonatkozó követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő rendelkezik a referenciamutatóinak e rendelettel összhangban történő előállítását, közzétételét vagy elérhetővé tételét szavatoló ellenőrzési rendszerrel.

(2) Az ellenőrzési rendszer arányos az azonosított összeférhetetlenségek mértékével, a referenciamutató előállítása során gyakorolt mérlegelés mértékével és a bemeneti adatok jellegével.

(3) Az ellenőrzési rendszer magában foglalja:

a) a működési kockázatok kezelését;

b) a megfelelő és hatékony üzletmenet-folytonossági és katasztrófa elhárítási terveket;

c) a referenciamutató előállítási folyamatának zavara esetére bevezetendő vészhelyzeti intézkedéseket.

(4) A referenciamutató-kezelő intézkedéseket tesz:

a) annak biztosítása érdekében, hogy az adatszolgáltatók betartsák a 15. cikkben említett magatartási kódex előírásait és a bemeneti adatokra vonatkozó standardokat;

▼B

b) a bemeneti adatok nyomon követése érdekében, beleértve – ha ez megvalósítható – a bemeneti adatoknak a referenciamutató közzététele előtti nyomon követését és a bemeneti adatoknak a referenciamutató közzétételét követően az esetleges hibák és rendellenességek azonosítása céljából történő hitelesítését.

(5) Biztosítani kell az ellenőrzési rendszer megfelelő módon történő dokumentálását, felülvizsgálatát és naprakésszé tételét, valamint azt kérésre hozzáférhetővé kell tenni a felhasználók és az érintett illetékes hatóság számára.

7. cikk

Az elszámoltathatósági keretre vonatkozó követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő a nyilvántartások vezetését, az ellenőrzést és a felülvizsgálatot, valamint a panaszkezelési eljárást magában foglaló, az e rendelet követelményeinek való megfelelés tekintetében bizonyítékokkal szolgáló elszámoltathatósági kerettel rendelkezik.

(2) A referenciamutató-kezelő belső testületet nevez ki, amely rendelkezik a szükséges képességekkel annak felülvizsgálatára, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a referenciamutató módszertanát és az e rendeletben meghatározott előírásokat, és erről jelentést tesz.

(3) Kritikus referenciamutatók esetében a referenciamutató-kezelő független külső ellenőrt jelöl ki, amely legalább évenként felülvizsgálja, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a referenciamutató módszertanát és az e rendeletben meghatározott előírásokat, és erről jelentést tesz.

(4) Az érintett illetékes hatóság kérésére a referenciamutató-kezelő átadja az illetékes hatóságnak a (2) bekezdésben előírt felülvizsgálatok és jelentések részleteit. Az érintett illetékes hatóság vagy bármely referenciamutató-felhasználó kérésére a referenciamutató-kezelő közzéteszi a (3) bekezdésben előírt ellenőrzés részleteit.

8. cikk

Nyilvántartási követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő nyilvántartást vezet a következőkről:

a) valamennyi bemeneti adat és az ilyen adatok felhasználása;

b) a referenciamutató meghatározásához használt módszertan;

c) a referenciamutató-kezelő, és adott esetben az értékelők által a referenciamutató meghatározása során végzett megítélés vagy mérlegelés, ideértve az adott megítélés vagy mérlegelés indokolását;

d) egyes bemeneti adatok – és különösen a referenciamutató módszertani követelményeinek megfelelő bemeneti adatok – esetleges figyelmen kívül hagyása, és az adatok figyelmen kívül hagyásának indokolása;

e) a standard eljárások és módszertanok egyéb változásai és az azoktól való eltérések, beleértve a piaci stressz vagy zavar időszakában eszközölt változtatásokat és eltéréseket is;

f) az adatközlő személyek, valamint a referenciamutató-kezelő által a referenciamutató meghatározása céljából foglalkoztatott természetes személyek személyazonossága;

g) a panaszokkal kapcsolatos dokumentumok, köztük a panaszos által benyújtott dokumentumok; és

▼B

h) a referenciamutató-kezelő alkalmazottai és az adatszolgáltatók vagy adatközlő személyek között folytatott, a referenciamutatóval kapcsolatos telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikáció.

(2) A referenciamutató-kezelő az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásokat legalább öt évig megőrzi olyan formában, amely lehetővé teszi a referenciamutató meghatározásának reprodukálását és maradéktalan megértését, valamint a bemeneti adatok, a számítások, a megítélések és a mérlegelések ellenőrzését vagy értékelését. Az (1) bekezdés h) pontjával összhangban rögzített telefonbeszélgetések és elektronikus kommunikáció felvételeit kérésre a beszélgetésekben és a kommunikációban érintett személyek rendelkezésére kell bocsátani, és három évig meg kell őrizni.

9. cikk

Panaszkezelési mechanizmus

(1) A referenciamutató-kezelő – többek között a referenciamutató-kezelő referenciamutató- meghatározási folyamatával kapcsolatos – panaszok befogadására, kivizsgálására és nyilvántartására vonatkozó eljárásokat tesz közzé és alkalmaz.

(2) A panaszkezelési mechanizmus biztosítja, hogy:

a) a referenciamutató-kezelő panaszkezelési szabályokat bocsát rendelkezésre, amelyek lehetővé teszik, hogy panaszokat nyújtsanak be egy adott referenciamutató-meghatározásnak a piaci értékekhez viszonyított reprezentativitásával, a referenciamutató-meghatározás javasolt módosításaival, a módszertannak egy konkrét referenciaérték-meghatározásra vonatkozó alkalmazásával és a referenciamutató-meghatározási folyamata kapcsán hozott egyéb döntésekkel kapcsolatban;

b) a panaszokat kellő időn belül és méltányos módon kivizsgálják, valamint a vizsgálat eredményét a panaszossal észszerű időn belül közöljék, kivéve, ha ez a közlés ellentétes a közrend céljaival vagy az 596/2014/EU rendelettel; és

c) a panaszokat a panasz által érintett munkavállalóktól független személyek vizsgálják ki.

10. cikk

Kiszervezés

(1) A referenciamutató-kezelők a referenciamutató előállításával kapcsolatos feladatokat nem szervezhetik ki oly módon, hogy az súlyosan veszélyeztesse a referenciamutató-kezelő által a referenciamutató előállítása felett gyakorolt ellenőrzést vagy az érintett illetékes hatóság képességét a referenciamutató feletti felügyelet gyakorlására.

(2) Amennyiben a referenciamutató-kezelő a referenciamutató előállításával kapcsolatos feladatot vagy bármely releváns szolgáltatást vagy tevékenységet valamely szolgáltatónak kiszervez, a referenciamutató-kezelő továbbra is teljes mértékben felelős marad az e rendelet referenciamutató-kezelőkre vonatkozó kötelezettségeinek teljesítéséért.

▼B

(3) Feladatok kiszervezése esetében a referenciamutató-kezelő biztosítja a következő feltételek teljesülését:

a) a szolgáltató megfelelő képességgel, kapacitással és a törvényben előírt engedéllyel rendelkezik a kiszervezett funkciók, szolgáltatások vagy tevékenységek megbízható és szakmai szintű elvégzéséhez;

b) a referenciamutató-kezelő az érintett illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja a referenciamutató meghatározásának folyamatában részt vevő szolgáltató azonosító adatait és feladatait;

c) a referenciamutató-kezelő megfelelő intézkedéseket tesz, amennyiben úgy tűnik, hogy a szolgáltató nem képes eredményesen és az alkalmazandó jogszabályi és szabályozási követelményeknek megfelelően ellátni a rábízott feladatokat;

d) a referenciamutató-kezelő gondoskodik a kiszervezett feladatok eredményes felügyeletéhez szükséges szakértelem biztosításáról és a kiszervezés kockázatainak kezeléséről;

e) a szolgáltató tájékoztatja a referenciamutató-kezelőt minden olyan fejleményről, amely jelentős mértékben befolyásolhatja a kiszervezett feladatok jogszabályi és szabályozási követelményeknek megfelelő ellátására való képességét;

f) a szolgáltató a kiszervezett tevékenységek tekintetében együttműködik az érintett illetékes hatósággal, és biztosítja, hogy a referenciamutató-kezelő és az érintett illetékes hatóság ténylegesen hozzáférhessen a kiszervezett tevékenységeivel kapcsolatos adatokhoz és beléphessen a szolgáltató telephelyére, továbbá hogy az érintett illetékes hatóság gyakorolhassa e hozzáférési jogait;

g) a referenciamutató-kezelő szükség esetén megszüntetheti a kiszervezést;

h) a referenciamutató megteszi az észszerű lépéseket – így például vészhelyzeti tervet készít – a szolgáltató referenciamutató meghatározásának folyamatában való részvételéhez társuló indokolatlan működési kockázat elkerülése érdekében.

2. FEJEZET

Bemeneti adatok, módszertan és a jogsértések bejelentése

11. cikk

Bemeneti adatok

(1) A bemeneti adatok tekintetében a referenciamutatók előállítására vonatkozóan a következő követelmények érvényesülnek:

a) elegendő és pontos bemeneti adatnak kell rendelkezésre állnia ahhoz, hogy az adatok pontosan és megbízhatóan tükrözzék a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági valóságot.

A bemeneti adatoknak – adott esetben, és ha rendelkezésre állnak – ügyleti adatoknak kell lenniük. Amennyiben az ügyleti adatok nem elegendők – vagy nem megfelelőek – ahhoz, hogy pontos és megbízható képet adjanak a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági valóságról, nem ügyleti adatok, többek között becsült árak, jegyzési ajánlatok és jegyzések vagy más értékek is felhasználhatók;

b) az a) pontban hivatkozott bemeneti adatnak ellenőrizhetőnek kell lennie;

▼B

c) az a) pontnak és a módszertannak való megfelelés biztosítása érdekében a referenciamutató-kezelő egyértelmű útmutatást dolgoz ki és tesz közzé a bemeneti adatok típusa, a bemeneti adatok különböző típusainak felhasználásához rendelt prioritások és a szakértői megítélés gyakorlása tekintetében;

d) amennyiben a referenciamutató az adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatok felhasználásán alapul, a referenciamutató-kezelő a bemeneti adatokat lehetőség szerint az adatszolgáltatók megbízható és reprezentatív paneljétől vagy mintájától szerzi be, biztosítva ezáltal, hogy az adatokból nyert referenciamutató megbízható és reprezentatív a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági valóság tekintetében;

e) a referenciamutató-kezelő nem használ fel olyan adatszolgáltatótól származó bemeneti adatokat, aki vagy amely észlelése szerint nem tartja magát a 15. cikkben említett magatartási kódexhez, és ebben az esetben nyilvánosan hozzáférhető reprezentatív adatokat szerez be.

(2) A referenciamutató-kezelő biztosítja, hogy a bemeneti adatok tekintetében megvalósuló kontrollintézkedései magukban foglalják a következőket:

a) a referenciamutató-kezelő számára bemeneti adatokat szolgáltatók körének meghatározására vonatkozó kritériumok kialakítása és az adatszolgáltatók kiválasztására szolgáló eljárás létrehozása;

b) az adatszolgáltató által biztosított bemeneti adatok értékelésére és az adatszolgáltató általi további bemeneti adatok szolgáltatásának megtiltására vagy, adott esetben, meg nem felelés esetén az adatszolgáltatóval szemben alkalmazandó egyéb szankciók alkalmazására irányuló eljárás; és

c) a bemeneti adatok integritásának és pontosságának biztosítása érdekében azok hitelesítésére, egyebek mellett más mutatókkal vagy adatokkal való összehasonlítására irányuló eljárás kialakítása.

(3) Amennyiben a referenciamutató bemeneti adatait front office egység szolgáltatja (ilyen egységnek minősülnek az adatszolgáltatók vagy kapcsolt vállalkozásaik mindazon osztályai, részlegei, csoportjai vagy munkavállalói, akik árazási, kereskedési, értékesítési, marketing-, reklám-, üzletszerzési, strukturálási vagy ügynöki tevékenységet végeznek), a referenciamutató-kezelő:

a) olyan adatokat szerez be más forrásból amelyek ezeket a bemeneti adatokat megerősíti; és

b) biztosítja, hogy az adatszolgáltatók megfelelő belső felügyeleti és ellenőrzési eljárásokkal rendelkezzenek.

(4) Ha a referenciamutató-kezelő arra a megállapításra jut, hogy a bemeneti adatok nem a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági valóságot reprezentálják, akkor ez a referenciamutató-kezelő – észszerű határidőn belül – vagy annak érdekében változtatja meg a bemeneti adatokat, az adatszolgáltatókat vagy a módszertant, hogy a bemeneti adatok az említett piaci és gazdasági valóságot reprezentálják, vagy beszünteti az adott referenciamutató előállítását.

(5) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak további pontosítása céljából, hogy hogyan biztosítható a bemeneti adatok az (1) bekezdés a) és b) pontjában előírt megfelelősége és igazolhatósága, továbbá az adatszolgáltató belső felügyeleti és ellenőrzési eljárásainak, amellyel a (3) bekezdés b) pontjának megfelelően a referenciamutató-kezelőnek rendelkeznie kell további pontosítása céljából, a bemeneti adatok integritásának és pontosságának biztosítása érdekében. Ugyanakkor az ESMA ezen szabályozástechnikai standardtervezetei nem vonatkoznak és nem alkalmazhatóak a nem jelentős referenciamutatókat kezelő referenciamutató-kezelők esetében.

▼B

Az ESMA figyelembe veszi a referenciamutatók és ágazatok e rendeletben meghatározott különféle típusait, a bemeneti adatok jellegét, a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot és az arányosság elvét, a referenciamutatók manipuláció általi sebezhetőségét, valamint a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi szintű konvergenciáját.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(6) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a nem jelentős referenciamutatókat kezelők számára az e cikk (5) bekezdésében említett elemek pontosítása céljából.

12. cikk

Módszertan

(1) A referenciamutató-kezelő a referenciamutató meghatározásához olyan módszertant alkalmaz, amely:

a) megalapozott és megbízható;

b) amelynek egyértelmű szabályai meghatározzák, hogy a referenciamutató megállapítása kapcsán a mérlegelési jogkör hogyan és mikor gyakorolható;

c) szigorú, következetes és hitelesíthető, ideértve adott esetben a rendelkezésre álló ügyleti adatokra végzett utótesztelés lehetőségét;

d) rugalmas, és biztosítja, hogy a referenciamutató a lehető legtágabb körülmények között is – integritásának veszélyeztetése nélkül – kiszámítható legyen;

e) nyomon követhető és ellenőrizhető.

(2) A referenciamutató módszertanának kidolgozása során a referenciamutató-kezelő:

a) figyelembe veszi egyebek mellett a piac méretét és szokásos likviditását, a kereskedés átláthatóságát és a piaci szereplők pozícióit, a piaci koncentrációt, a piac dinamikáját, valamint azt, hogy a minták mennyire reprezentatívak a referenciamutató által mérni hivatott gazdasági valóság tekintetében;

b) meghatározza, mi minősül az adott referenciamutató alkalmazásában aktív piacnak; és

c) megállapítja az előnyben részesített bemeneti adatok különböző típusait.

(3) A referenciamutató-kezelő egyértelmű szabályokat tesz közzé arra vonatkozóan, hogy a bemeneti adatok mennyisége vagy minősége mikor csökken a referenciamutató pontos és megbízható meghatározásához szükséges mérték alá, és hogy ilyen körülmények fennállása esetén kiszámítja-e a referenciamutatót, és ha igen, milyen módon.

▼B

13. cikk

A módszertan átláthatósága

(1) A referenciamutató-kezelő a referenciamutató kidolgozása, működtetése és igazgatása során átlátható módon jár el. E célból a referenciamutató-kezelő közzéteszi vagy elérhetővé teszi:

a) az egyes előállított és közzétett referenciamutatókra, vagy adott esetben az egyes előállított és közzétett referenciamutató-családokra általa alkalmazott módszertan alapvető elemeit;

b) az adott módszertan belső felülvizsgálatára és jóváhagyására, valamint e felülvizsgálat gyakoriságára vonatkozó részletes információkat;

c) a referenciamutató-kezelő módszertanának javasolt lényeges módosításai esetében követendő eljárást és a javasolt módosítások indokolását, ezen belül azt, hogy mi minősül lényeges módosításnak, és azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetében a referenciamutató-kezelő értesíti a felhasználókat az említett módosításokról.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett eljárás:

a) egyértelmű határidőkhöz kötött előzetes értesítésről rendelkezik, amely lehetőséget nyújt a javasolt lényeges módosítások hatásának elemzésére és az azzal kapcsolatos észrevételek megtételére; és

b) biztosítja, hogy a konzultációkat követően az e bekezdés a) pontjában említett észrevételek és a referenciamutató-kezelő azokra adott válaszai – kivéve, ha az észrevételt tevő azok bizalmas kezelését kérte – hozzáférhetőek legyenek.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az olyan információk további pontosítása céljából, amelyeket a referenciamutató-kezelőknek az (1) és (2) bekezdésben előírt követelményeknek megfelelően közölniük kell különbséget téve a referenciamutatók és ágazatok e rendeletben meghatározott különböző típusai között. Az ESMA figyelembe veszi annak szükségességét, hogy a módszertan olyan elemeit nyilvánosságra kell hozni, amelyek elég részletesek ahhoz, hogy lehetővé tegyék a felhasználók számára annak megértését, hogy hogyan állítják elő a referenciamutatót, és hogy értékelni tudják annak reprezentativitását, az egyes felhasználók számára jelentett relevanciáját, valamint azt, hogy azt hivatkozási alapként lehet-e használni a pénzügyi eszközök és ügyletek esetében, figyelembe veszi továbbá az arányosság elvét. Ugyanakkor az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetei nem vonatkoznak és nem alkalmazhatóak a nem jelentős referenciamutatókat kezelő referenciamutató-kezelők esetében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a nem jelentős referenciamutatókat kezelők számára az e cikk (3) bekezdésében említett elemek további pontosítása céljából.

▼B

14. cikk

A jogsértések bejelentése

(1) A referenciamutató az 596/2014/EU rendelet értelmében vett manipulációjával vagy manipulációjának kísérletével járó bármely tevékenység feltárása és az illetékes hatóságoknak történő bejelentése céljából a referenciamutató-kezelő megfelelő rendszereket és hatékony kontrollintézkedéseket léptet életbe a bemeneti adatok integritásának biztosítása érdekében.

(2) A referenciamutató-kezelő ellenőrzi a bemeneti adatokat és az adatszolgáltatókat annak érdekében, hogy a referenciamutató az 596/2014/EU rendelet értelmében vett manipulációjával vagy manipulációjának kísérletével járó bármely tevékenység – ideértve az erre irányuló összejátszást is – a referenciamutató-kezelő általi gyanúja esetén értesíteni tudja az illetékes hatóságot, és közölni tudjon minden releváns információt.

A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága az 596/2014/EU rendelet értelmében adott esetben továbbítja ezeket az információkat az érintett hatósághoz.

(3) A referenciamutató-kezelő eljárásokat működtet, amelyek alapján vezetői, alkalmazottai és bármely egyéb természetes személy, akinek a szolgáltatásai a rendelkezésére állnak vagy akinek a szolgáltatásai felett ellenőrzést gyakorol, belső úton jelentést tud tenni e rendelet megsértéséről.

3. FEJEZET

Magatartási kódex és adatszolgáltatói követelmények

15. cikk

Magatartási kódex

(1) Amennyiben valamely referenciamutató az adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul, a referenciamutató-kezelője minden referenciamutatóra vonatkozóan magatartási kódexet fogad el, amely egyértelműen meghatározza az adatszolgáltatóknak a bemeneti adatok szolgáltatásával összefüggő kötelezettségeit, és biztosítja, hogy ez a magatartási kódex megfeleljen az e rendeletben előírt rendelkezéseknek. A referenciamutató-kezelő rendszeresen, de legalább évente egyszer, illetve változások esetén meggyőződik róla, hogy az adatszolgáltatók betartják-e a magatartási kódexet.

(2) A magatartási kódexnek legalább a következő elemeket tartalmaznia kell:

a) a szolgáltatandó bemeneti adatok egyértelmű leírását és az annak biztosításához szükséges követelményeket, hogy a bemeneti adatokat a 11. és 14. cikknek megfelelően szolgáltassák;

b) az olyan személyek azonosítását, akik vagy amelyek a referenciamutató-kezelő részére bemeneti adatot szolgáltathatnak, valamint az adatszolgáltató és más adatközlők személyazonosságának ellenőrzésére vonatkozó eljárásokat, továbbá az adatszolgáltató nevében történő bemenetiadat-szolgáltatásra jogosult személyek felhatalmazására vonatkozó eljárásokat;

c) azokat a szabályokat, amelyek biztosítják, hogy az adatszolgáltatók minden releváns bemeneti adatot közölnek; és

▼B

d) az adatszolgáltatók által kialakítandó rendszereket és kontrolleljárásokat, ezen belül:

i. a bemeneti adatok szolgáltatására vonatkozó eljárásokat, ezen belül pedig annak az adatszolgáltató általi közlésére vonatkozó követelményeket, hogy a bemeneti adatok ügyleti adatok-e, és megfelelnek-e a referenciamutató-kezelő által előírt követelményeknek;

ii. a bemenetiadat-szolgáltatás során alkalmazott mérlegelésre vonatkozó szabályokat;

iii. a bemeneti adatoknak az adatszolgáltatást megelőző hitelesítésére vonatkozó követelményeket;

iv. a nyilvántartásra vonatkozó szabályokat;

v. a gyanús bemeneti adatok bejelentésére vonatkozó követelményeket;

vi. az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó követelményeket.

(3) A referenciamutató-kezelő dönthet úgy, hogy egyetlen közös magatartási kódexet alakít ki az általa előállított egyes referenciamutató-családok tekintetében.

(4) Amennyiben az érintett illetékes hatóság a 41. cikkben említett saját hatáskörében eljárva olyan elemeket talál a magatartási kódexben, amelyek nem felelnek meg e rendeletnek, tájékoztatja erről az adott referenciamutató-kezelőt. A referenciamutató-kezelő az említett tájékoztatást követő 30 napon belül úgy módosítja a magatartási kódexet, hogy az megfeleljen e rendeletnek.

(5) Valamely kritikus referenciamutatónak a 20. cikk (1) bekezdésében említett jegyzékbe való felvételéről szóló határozat hatálybalépésétől számított 15 munkanapon belül az adott kritikus referenciamutatót kezelő referenciamutató-kezelő megküldi az érintett illetékes hatóság részére a magatartási kódexet. Az érintett illetékes hatóság 30 napon belül ellenőrzi, hogy a magatartási kódex tartalma megfelel-e e rendelet előírásainak. Amennyiben az érintett illetékes hatóság talál olyan elemeket, amelyek nem felelnek meg e rendelet előírásainak e cikk (4) bekezdése alkalmazandó.

(6) Az ESMA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki a magatartási kódex (2) bekezdésben említett elemeinek a referenciamutatók különböző típusait illető további pontosítására, valamint a referenciamutatók és a pénzügyi piacok fejleményeinek figyelembevétele céljából.

Az ESMA figyelembe veszi a referenciamutatók és az adatszolgáltatók – mindenekelőtt a bemeneti adatok és a módszertanok tekintetében – különböző jellemzőit, a bemeneti adatok manipulációjának kockázatát és a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi konvergenciáját.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

▼B

16. cikk

A felügyelt adatszolgáltatókra vonatkozó irányítási és kontrollkövetelmények

(1) A felügyelt adatszolgáltatóra a következő irányítási és kontrollkövetelmények alkalmazandók:

a) a felügyelt adatszolgáltató biztosítja, hogy a bemeneti adatok szolgáltatására semmilyen fennálló vagy potenciális összeférhetetlenség nem hat, és amennyiben a mérlegelési jogkör gyakorlására van szükség, azt függetlenül és tisztességesen, a releváns információk alapján, a 15. cikkben említett magatartási kódexszel összhangban gyakorolják;

b) a felügyelt adatszolgáltató rendelkezik a bemeneti adatok integritását, pontosságát és megbízhatóságát biztosító ellenőrzési rendszerrel, amely biztosítja, hogy a bemeneti adatokat e rendelet rendelkezéseivel és a 15. cikkben említett magatartási kódexszel összhangban szolgáltassák.

(2) A felügyelt adatszolgáltató hatékony rendszereket és ellenőrzést működtet a referenciamutató-kezelő számára történő bemenetiadat-szolgáltatás integritásának és megbízhatóságának biztosítása céljából. Ide tartoznak a következők:

a) a bemeneti adatokat a referenciamutató-kezelővel közlő személyek kilétére vonatkozó ellenőrzés, ezen belül adott esetben az adatközlő természetes személy felettese által történő jóváhagyás;

b) az adatközlő személyek megfelelő, legalább az e rendeletet és az 596/2014/EU rendeletet lefedő képzése;

c) az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó intézkedések, ideértve adott esetben az alkalmazottak szervezeti elkülönítését és a javadalmazási politika által létrehozott, a referenciamutatók manipulálására ösztönző hatások kiküszöbölésére irányuló megfontolásokat;

d) a bemenetiadat-szolgáltatással kapcsolatos kommunikáció, az adatszolgáltató által az adatszolgáltatáshoz felhasznált összes információ, valamint az összes fennálló vagy lehetséges összeférhetetlenség – ideértve többek között, de nem kizárólag az adatszolgáltató kitettségét a referenciamutatót használó pénzügyi eszközöknek – megfelelő időtartamon keresztül történő nyilvántartása;

e) a belső és a külső ellenőrzések nyilvántartása.

(3) Amennyiben a bemeneti adatok szakértői megítélésen alapulnak, a felügyelt adatszolgáltató a (2) bekezdésben említett rendszerek és kontrolleljárások mellett kialakítja a megítélési vagy mérlegelési jogkör gyakorlását szabályozó elveket, és megőrzi a megítélés vagy mérlegelés indokolására vonatkozó dokumentumokat. Arányos esetben a felügyelt adatszolgáltatók figyelembe veszik a referenciamutató és a bemeneti adatok jellegét.

(4) A felügyelt adatszolgáltató teljes mértékben együttműködik a referenciamutató-kezelővel és az érintett illetékes hatósággal a referenciamutató előállításának ellenőrzése és felügyelete tekintetében, és rendelkezésre bocsátja a (2) és (3) bekezdéssel összhangban megőrzött információkat és vezetett nyilvántartásokat.

▼B

(5) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott, irányításra, rendszerekre, kontrollintézkedésekre és szabályokra vonatkozó követelményeknek a referenciamutatók különböző típusait illető további pontosítására.

Az ESMA ennek során figyelembe veszi a referenciamutatók és a felügyelt adatszolgáltatók – mindenekelőtt a szolgáltatott bemeneti adatok és az alkalmazott módszertanok tekintetében megnyilvánuló – eltérő sajátosságait, a bemeneti adatok manipulációjának kockázatát, a felügyelt adatszolgáltatók által végzett tevékenységek jellegét, valamint a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi konvergenciájának fényében a referenciamutatók és a pénzügyi piacok terén tapasztalható fejleményeket. Ugyanakkor az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetei nem vonatkoznak és nem alkalmazhatóak a nem jelentős referenciamutatókat szolgáltató felügyelt adatszolgáltatók esetében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(6) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a nem jelentős referenciamutatókat szolgáltató felügyelt adatszolgáltatók számára az e cikk (5) bekezdésében említett elemek pontosítása céljából.

III. CÍM

A REFERENCIAMUTATÓK KÜLÖNBÖZŐ TÍPUSAIRA ÉS KATEGÓRIÁIRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

1. FEJEZET

Szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók

17. cikk

Szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók

(1) A 11. cikk (1) bekezdésének d) és e) pontja, a 11. cikk (2) és (3) bekezdése, a 14. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 15. és a 16. cikk nem alkalmazandó a szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók szolgáltatására és az azokhoz való hozzájárulásra. A 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja nem alkalmazandó a szabályozott adatokon alapuló, teljes mértékben és közvetlenül a 3. cikk (1) bekezdése 24. pontjában meghatározottak szerint szolgáltatott bemeneti adatokra hivatkozással előállított referenciamutatókra.

(2) A referenciamutató összes futamideje vagy lejárata alapján számított 500 milliárd EUR összértéket meg nem haladó pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában közvetlenül vagy közvetve használt szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók esetében – adott esetben – a 24. és a 25. vagy a 26. cikk rendelkezései a szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók szolgáltatására és az azokhoz való hozzájárulásra is alkalmazandók.

▼B

2. FEJEZET

Referencia-kamatlábak

18. cikk

Referencia-kamatlábak

A II. címben meghatározott követelményeken túlmenően vagy azok helyett az I. mellékletben meghatározott különös követelmények alkalmazandók a referencia-kamatlábak szolgáltatására és az azokhoz való hozzájárulása.

A 24., a 25. és a 26. cikk nem alkalmazandó a referencia-kamatlábak szolgáltatására és az azokhoz való hozzájárulása.

3. FEJEZET

Árupiaci referenciamutatók

19. cikk

Árupiaci referenciamutatók

(1) A II. címben meghatározott követelmények helyett, a 10. cikk kivételével, az árupiaci referenciamutatók előállítására és az azokhoz való hozzájárulásra a II. mellékletben megállapított különös követelmények alkalmazandók, kivéve, ha a szóban forgó referenciamutató szabályozott adatokon alapuló referenciamutató vagy többségükben felügyelt adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul.

A 24., a 25. és a 26. cikk nem alkalmazandó az árupiaci referenciamutatók előállítására és az azokhoz való hozzájárulásra.

(2) Amennyiben az árupiaci referenciamutató kritikus referenciamutató, és az alapul szolgáló eszköz arany, ezüst vagy platina, a II. melléklet helyett a II. címben foglalt követelmények alkalmazandók.

4. FEJEZET

Kritikus referenciamutatók

20. cikk

Kritikus referenciamutatók

(1) A Bizottság az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktusokat fogad el az Unióban található referenciamutató-kezelők által előállított kritikus referenciamutatók jegyzékének legalább kétévente történő összeállítása és felülvizsgálata céljából, feltéve, hogy az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:

a) a referenciamutatót adott esetben az összes futamidő vagy lejárat alapján számított legalább 500 milliárd EUR összértékű pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában közvetlenül vagy közvetve használják;

b) a referenciamutató olyan adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul, amelyek többségükben valamely tagállam területén találhatók, és amely referenciamutatót az e cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében meghatározott eljárás alapján az adott tagállamban kritikusnak minősítenek;

▼B

c) a referenciamutató teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:

i. a referenciamutatót adott esetben az összes futamidő vagy lejárat alapján számított legalább 400 milliárd EUR összértékű, de az a) pontban meghatározott értéket meg nem haladó pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában közvetlenül vagy közvetve használják;

ii. a referenciamutató nem, vagy csak nagyon kevés megfelelő piacvezérelt helyettesítővel rendelkezik;

iii. amennyiben a referenciamutató előállítását beszüntetnék, vagy azt olyan bemeneti adatok alapján állítanák elő, amelyek már nem teljes mértékben tükrözik a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, illetve amelyek nem megbízható bemeneti adatokon alapulnak, az egy vagy több tagállamban jelentős mértékben és kedvezőtlenül befolyásolná a piacok integritását, a pénzügyi stabilitást, a fogyasztókat, a reálgazdaságot vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozását.

Amennyiben a referenciamutató megfelel c) pont ii. és iii. alpontjában meghatározott feltételeknek, de nem felel meg a c) pont i. alpontjában meghatározott feltételnek, az érintett tagállamok illetékes hatóságai a referenciamutató-kezelő letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságaival együtt megállapodhatnak abban, hogy a referenciamutatót ezen albekezdés értelmében kritikusnak kell tekinteni. A referenciamutató-kezelő székhelye szerinti illetékes hatóság mindenestre konzultál az érintett tagállamok illetékes hatóságaival. Az illetékes hatóságok közötti egyet nem értés esetén a referenciamutató-kezelő székhelye szerinti illetékes hatóság hozza meg a döntést, hogy a referenciamutatót ezen albekezdés értelmében kritikusnak kell-e tekinteni, figyelembe véve a véleménykülönbség okait is. Az illetékes hatóságok, illetve véleménykülönbség esetén a referenciamutató-kezelő székhelye szerinti illetékes hatóság eljuttatja értékelését a Bizottsághoz. Az értékelés kézhezvételét követően a Bizottság e bekezdésnek megfelelően végrehajtási jogi aktust fogad el. Ezen túlmenően, véleménykülönbség esetén a referenciamutató-kezelő székhelye szerinti illetékes hatóság eljuttatja értékelését az ESMA-hoz, amely véleményt adhat ki.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés b) pontjában említett tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy a felügyelete alatt működő referenciamutató-kezelő olyan referenciamutatót állít elő, amelyet kritikusnak kell tekinteni, értesíti az ESMA-t és dokumentumokkal alátámasztott értékelést nyújt be az ESMA-nak.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóság értékeli, hogy a referenciamutató megszűntetése, vagy olyan bemeneti adatok alapján, illetve olyan adatszolgáltatók által történő szolgáltatása, amelyek már nem tükrözik a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, saját tagállamában kedvezőtlen hatással járna-e a piacok integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a reálgazdaságra, vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozására. Az illetékes hatóság az értékeléskor figyelembe veszi az alábbiakat:

a) az olyan pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek értékét, amelyek a referenciamutatót referenciaként használják, és az olyan befektetési alapok értékét, amelyek teljesítménye méréséhez a referenciamutatót

▼B

referenciaként használják a tagállamon belül, valamint ezek jelentőségét a tagállamban forgalomban lévő pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek, és befektetési alapok összértékéhez viszonyítva;

b) az olyan pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek értékét, amelyek a referenciamutatót referenciaként használják, és az olyan befektetési alapok értékét, amelyek teljesítményének méréséhez a referenciamutatót referenciaként használják a tagállamon belül, valamint ezek jelentőségét a tagállam bruttó nemzeti termékéhez viszonyítva;

c) minden más olyan mutatót, amellyel tárgyilagos alapon értékelhető a referenciamutató megszűnésének vagy megbízhatatlanságának a piaci integritásra, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a reálgazdaságára, vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozására a tagállamban gyakorolt lehetséges hatása.

Az illetékes hatóság legalább kétévente felülvizsgálja a referenciamutató kritikus jellegére vonatkozó értékelését, értesíti arról az ESMA-t és benyújtja az új értékelést az ESMA-nak.

(4) A (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül az ESMA véleményt ad ki arról, hogy az illetékes nemzeti hatóság értékelése eleget tesz-e a (3) bekezdés követelményeinek, és az illetékes hatóság értékelésével együtt eljuttatja ezt a véleményét a Bizottsághoz.

(5) A Bizottság a (4) bekezdésben említett vélemény kézhezvételét követően az (1) bekezdéssel összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

a) annak meghatározása, hogy a származtatott eszközöktől eltérő pénzügyi eszközök névértékét, a származtatott eszközök névleges értékét és a befektetési alapok nettó eszközértékét – egyebek mellett a több referenciamutató kombinálásában a referenciamutatóra való közvetett hivatkozáskor – az e cikk (1) bekezdésében és a 24. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett küszöbértékekhez való viszonyítás céljából hogyan állapítják meg;

b) az e cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékek meghatározására használt számítási módszer felülvizsgálata a piaci, ár- és szabályozási fejlemények tükrében, valamint az olyan referenciamutatók besorolása helytállóságának felülvizsgálata, amelyek esetében az őket referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek és befektetési alapok összértéke közelíti az említett küszöbértéket; e felülvizsgálatot 2018. január 1-től legalább kétévenként végre kell hajtani;

c) annak pontosítása, hogy az e cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában említett kritériumokat hogyan kell alkalmazni, figyelembe véve minden olyan adatot, amely segít tárgyilagos alapon mérni, hogy a referenciamutató megszűnése vagy megbízhatatlansága egy vagy több tagállamban milyen lehetséges hatást fejtene ki a piacok integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a reálgazdaságra, vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozására.

Adott esetben a Bizottság figyelembe veszi a piaci vagy műszaki fejleményeket.

▼B

21. cikk

A kritikus referenciamutatók kötelező kezelése

(1) Amennyiben valamely kritikus referenciamutató referenciamutató-kezelője meg kívánja szüntetni kritikus referenciamutatójának előállítását, úgy:

a) azonnal értesíti illetékes hatóságát; és

b) az értesítést követően négy héten belül értékelést nyújt be arra vonatkozóan, hogy hogyan:

i. adja át a referenciamutatót egy új referenciamutató-kezelőnek; vagy

ii. szünteti be a referenciamutató előállítását, figyelembe véve a 28. cikk (1) bekezdésében megállapított eljárást.

A referenciamutató-kezelő az első albekezdés b) pontjában említett időszak alatt nem szüntetheti be a referenciamutató előállítását.

(2) A referenciamutató-kezelő által készített, az (1) bekezdésben említett értékelés beérkezését követően az illetékes hatóság:

a) tájékoztatja az ESMA-t, és – adott esetben – a 46. cikk alapján létrehozott kollégiumot; és

b) négy héten belül elkészíti saját értékelését arra vonatkozóan, hogy hogyan adja át a referenciamutatót egy új referenciamutató-kezelőnek, vagy hogyan kell megszüntetni annak előállítását, figyelembe véve a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárást.

A referenciamutató-kezelő az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett időszak alatt az illetékes hatóság írásos hozzájárulása nélkül nem szüntetheti be a referenciamutató előállítását.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában említett értékelés elkészítését követően az illetékes hatóságnak jogában áll előírni a referenciamutató-kezelő számára, hogy mindaddig folytassa a referenciamutató előállítását, ameddig:

a) a referenciamutató előállítását az új referenciamutató-kezelőnek átadja;

b) a referenciamutató megszüntetése szabályszerűen megtörténik; vagy

c) a referenciamutató már nem kritikus jellegű.

Az első albekezdés alkalmazásában az az időszak, amelynek tekintetében az illetékes hatóság kötelezheti a referenciamutató-kezelőt, hogy folytassa a referenciamutató közzétételét, nem haladhatja meg a 12 hónapot.

Ezen időszak végén az illetékes hatóság felülvizsgálja arra vonatkozó döntését, hogy kötelezi a referenciamutató-kezelőt a referenciamutató közzétételére, és szükség esetén az időszakot egy megfelelő, további 12 hónapot nem meghaladó időszakkal meghosszabbíthatja. A kötelező referenciamutató-kezelés maximális teljes időtartama nem haladhatja meg a 24 hónapot.

▼B

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, abban az esetben, ha a kritikus referenciamutató referenciamutató-kezelőjét fizetésképtelenség miatt csődeljárás alá vonják, az illetékes hatóság értékeli, hogy a kritikus referenciamutatót hogyan lehetne új referenciamutató-kezelőnek átadni, vagy hogy hogyan lehetne a referenciamutató előállítását szabályszerűen megszüntetni, figyelembe véve a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárást.

22. cikk

A kritikus referenciamutatókat előállító referenciamutató-kezelők piaci erejének ellentételezése

Az uniós versenyjog alkalmazásának sérelme nélkül, kritikus referenciamutató előállításakor a referenciamutató-kezelő megfelelő lépéseket tesz annak biztosítására, hogy a referenciamutatóhoz és a vonatkozó információkhoz való hozzáférést méltányos, észszerű, átlátható és megkülönböztetéstől mentes alapon biztosítsa az összes felhasználó számára.

23. cikk

A kritikus referenciamutatóhoz való kötelező adatszolgáltatás

(1) Ezt a cikket azokra a kritikus referenciamutatókra kell alkalmazni, amelyek olyan adatszolgáltatóktól származnak, amelyek többségükben felügyelt szervezetek.

(2) Az egy vagy több kritikus referenciamutató referenciamutató-kezelője kétévente értékelést nyújt be illetékes hatóságának az általa előállított minden egyes kritikus referenciamutató mögöttes piaci vagy gazdasági valóság mérésére vonatkozó képességéről.

(3) Amennyiben egy kritikus referenciamutató egy vagy több felügyelt adatszolgáltatója be kívánja szüntetni az adatszolgáltatást, erről haladéktalanul írásban értesíti a referenciamutató-kezelőt, amely késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes hatóságot. Amennyiben a felügyelt adatszolgáltató egy másik tagállamban található, a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága késedelem nélkül értesíti az adott adatszolgáltató illetékes hatóságát. A referenciamutató-kezelő a lehető leghamarabb, de legkésőbb a felügyelt adatszolgáltató általi értesítést követő 14 nappal értékelést nyújt be illetékes hatóságához annak a következményeiről, hogy a referenciamutató mennyiben képes mérni a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot.

(4) A referenciamutató-kezelő által készített, az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett értékelés kézhezvételét követően és ezen értékelés alapján a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága haladéktalanul értesíti az ESMA-t és – adott esetben – a 46. cikk alapján létrehozott kollégiumot, továbbá elvégzi saját értékelését arra vonatkozóan, hogy a referenciamutató mennyiben képes mérni a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, figyelembe véve a referenciamutató-kezelő referenciamutatójának beszüntetésére vonatkozó, a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárását.

(5) Attól a dátumtól kezdődően, hogy a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságát értesítették az adatszolgáltató azon szándékáról, hogy megszünteti a bemeneti adatok szolgáltatását mindaddig, amíg a (4) bekezdésben említett értékelés elkészül, az illetékes hatóságnak jogában áll arra kötelezni a kilépési szándékukat a (3) bekezdésnek megfelelően bejelentő adatszolgáltatókat, hogy – legfeljebb négy hétig – folytassák a bemeneti adatok szolgáltatását, anélkül, hogy a felügyelt szervezeteket kereskedésre vagy annak vállalására kötelezné.

▼B

(6) Abban az esetben, ha az illetékes hatóság az (5) bekezdésben megjelölt időszak leteltével és a (4) bekezdésben említett, saját maga által végzett értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy valamely kritikus referenciamutató reprezentativitása veszélybe került, jogosult arra, hogy:

a) az e cikk (7) bekezdésével összhangban kiválasztott felügyelt szervezetek – ideértve az adott kritikus referenciamutatóhoz addig adatot még nem szolgáltató szervezeteket is – számára előírja, hogy a referenciamutató-kezelő módszerével, a 15. cikkben említett magatartási kódexszel és más szabályokkal összhangban bemeneti adatokat szolgáltassanak a referenciamutató-kezelő részére. Ez az előírás a szükséges időszakon át marad érvényben, azonban ez az időszak nem haladhatja meg az adatszolgáltatást előíró kezdeti döntés (5) bekezdés szerinti meghozatalától számított 12 hónapot, vagy olyan szervezetek tekintetében, amelyek még nem adatszolgáltatók, az attól az időponttól számítottat, amikor e pont alapján meghozzák a kötelező adatszolgáltatást elrendelő határozatot;

b) a kötelező adatszolgáltatási időszakot megfelelő ideig, de maximum 12 hónapig kiterjessze az e bekezdés a) pontja alapján meghozott bármely intézkedés (9) bekezdés szerinti felülvizsgálatát követően;

c) meghatározza a bemeneti adatok szolgáltatásának formáját és határidejét, anélkül hogy ez a felügyelt szervezetek számára a kereskedés vagy a kereskedés vállalásának kötelezettségével járna;

d) előírja a referenciamutató-kezelő számára, hogy módosítsa a módszertant, a 15. cikkben említett magatartási kódexet, vagy a kritikus referenciamutatóra vonatkozó más szabályt.

Az első albekezdés a) és b) pontja szerinti adatszolgáltatási kötelezettség maximális időtartama összességében nem haladhatja meg a 24 hónapot.

(7) A (6) bekezdés alkalmazásában, a bemeneti adat szolgáltatására kötelezett felügyelt szervezeteket a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága választja ki a felügyelt szervezetek illetékes hatóságaival szoros együttműködésben, a felügyelt szervezetnek azon a piacon való tényleges és potenciális részesedésének mérete alapján, amelynek mérésére a referenciamutató hivatott.

(8) A (6) bekezdés a), b) vagy c) pontja szerinti intézkedések útján adatszolgáltatásra kötelezett felügyelt szervezet illetékes hatósága közreműködik az intézkedések végrehajtásában a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságával.

(9) A (6) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett időszak lejártával a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága felülvizsgálja a (6) bekezdés alapján elfogadott intézkedéseket. Az intézkedések bármelyikét visszavonja, amennyiben úgy véli, hogy:

a) az adatszolgáltatók valószínűleg az intézkedés visszavonása esetén is legalább egy évig folytatni fogják a bemeneti adatok szolgáltatását, amelyet legalább a következők támasztják alá:

   i. az adatszolgáltatóknak a referenciamutató-kezelőhöz és az illetékes hatósághoz intézett arra vonatkozó írásbeli kötelezettségvállalása, hogy a kritikus referenciamutató bemeneti adatainak szolgáltatását az intézkedés visszavonása esetén is legalább egy évig folytatja;

▼B

ii. a referenciamutató-kezelőnek az illetékes hatósághoz intézett írásbeli jelentése, amely bizonyítékokkal támasztja alá a referenciamutató-kezelőnek azt az értékelését, hogy a kritikus referenciamutató működőképessége a kötelező adatszolgáltatás visszavonását követően is biztosítható;

b) a referenciamutató továbbra is előállítható, miután a bemeneti adatok szolgáltatására kötelezett adatszolgáltatók beszüntették az adatszolgáltatást;

c) rendelkezésre áll elfogadható helyettesítő referenciamutató, amelyre a kritikus referenciamutató felhasználói minimális költségek mellett átválthatnak, és ezt alátámasztja legalább a referenciamutató-kezelő írásbeli jelentése, amely részletezi a helyettesítő referenciamutatóra való átváltás módját, a felhasználók átváltásra való képességét és az átváltás felhasználói költségeit; vagy

d) nincsenek megfelelő alternatív adatszolgáltatók, és a vonatkozó felügyelt szervezetek általi adatszolgáltatás beszüntetése olyan mértékben meggyengítené a referenciamutatót, hogy szükségessé válna a referenciamutató megszüntetése.

(10) Amennyiben egy kritikus referenciamutató előállítását meg kell szüntetni, a felügyelt adatszolgáltatóknak az illetékes hatóság által meghatározott, de a (6) bekezdés második albekezdésében meghatározott legfeljebb 24 hónapos időszakot meg nem haladó ideig folytatniuk kell az ezen referenciamutatóra vonatkozó bemeneti adatok szolgáltatását.

(11) Amennyiben az adatszolgáltatók bármelyike megsérti a (6) bekezdésben meghatározott követelményeket, a referenciamutató-kezelő erről az észszerűen lehetséges legrövidebb időn belül értesíti az érintett illetékes hatóságot.

(12) Amennyiben a referenciamutatót a 20. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében megállapított eljárás szerint kritikusnak minősítik, a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága a bemeneti adatok szolgáltatását e cikk (5) bekezdésével és (6) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csak a tagállamában található felügyelt adatszolgáltatók számára jogosult előírni.

5. FEJEZET

Jelentős referenciamutatók

24. cikk

Jelentős referenciamutatók

(1) A 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyikét nem teljesítő referenciamutató akkor jelentős, ha:

a) adott esetben az összes futamidő vagy lejárat alapján számított legalább 50 milliárd EUR átlagos összértékű pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában, adott esetben, hat hónapos időtartamon keresztül közvetlenül vagy közvetve használják; vagy

b) nem, vagy csak nagyon kevés megfelelő piacvezérelt helyettesítővel rendelkezik, és amennyiben a referenciamutató előállítását megszüntetnék, vagy azt olyan bemeneti adatok alapján állítanák elő, amelyek már nem teljes mértékben tükrözik a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, illetve amelyek nem megbízható bemeneti adatokon alapulnak, az egy vagy több tagállamban jelentős mértékben és kedvezőtlenül befolyásolná a piacok integritását, a pénzügyi stabilitást, a fogyasztókat, a reálgazdaságot vagy a háztartások vagy a vállalkozások finanszírozását.

▼B

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdése a) pontjában említett küszöbérték meghatározására alkalmazott számítási módszer piaci, ár, és szabályozási fejlemények tükrében történő felülvizsgálata céljából, valamint az olyan referenciamutatók besorolása helytállóságának felülvizsgálata érdekében, amelyek esetében az őket referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek illetve befektetési alapok összértéke közelíti az említett küszöbértéket. E felülvizsgálatot 2018. január 1-től legalább kétévenként végre kell hajtani.

(3) A referenciamutató-kezelő haladéktalanul értesíti illetékes hatóságát azt követően, hogy tudomására jut, hogy jelentős referenciamutatója az (1) bekezdés a) pontjában rögzített küszöbérték alá süllyed.

25. cikk

A jelentős referenciamutatókra vonatkozó egyedi előírások alóli mentességek

(1) A referenciamutató-kezelő dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a 4. cikk (2) bekezdését, a 4. cikk (7) bekezdésének c), d) és e) pontját, a 11. cikk (3) bekezdésének b) pontját vagy a 15. cikk (2) bekezdését jelentős referenciamutatóival kapcsolatban, amennyiben úgy ítéli meg, hogy tekintettel a referenciamutatók jellegére vagy hatására vagy a referenciamutató-kezelő méretére, ezen rendelkezések közül egy vagy több alkalmazása aránytalan lenne.

(2) Amennyiben a referenciamutató-kezelő úgy dönt, hogy az (1) bekezdésben említett rendelkezések közül egyet vagy többet nem alkalmaz, úgy haladéktalanul értesíti az illetékes nemzeti hatóságot, és megad számára minden olyan lényes információt, amely alátámasztja a referenciamutató-kezelő arra vonatkozó értékelését, hogy tekintettel a referenciamutatók jellegére vagy hatására vagy a referenciamutató-kezelő méretére, az említett rendelkezések közül egy vagy több alkalmazása aránytalan lenne.

(3) Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy a jelentős referenciamutató referenciamutató-kezelőjének mégis alkalmaznia kell az 4. cikk (2) bekezdésében, a 4. cikk (7) bekezdésének c), d) és e) pontjában, a 11. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és a 15. cikk (2) bekezdésében rögzített egy vagy több követelményt, amennyiben úgy ítéli meg, hogy alkalmazásuk helyénvaló lenne tekintettel a referenciamutatók jellegére vagy hatására vagy a referenciamutató-kezelő méretére. Az értékelés során az illetékes hatóság a referenciamutató-kezelő által nyújtott tájékoztatás alapján az alábbi kritériumokat veszi figyelembe:

a) a referenciamutató manipuláció általi sebezhetősége;

b) a bemeneti adatok jellege;

c) az összeférhetetlenségek szintje;

d) a referenciamutató-kezelő mérlegelési jogköre;

e) a referenciamutató piacokra gyakorolt hatása;

f) a referenciamutató előállításának jellege, léptéke és összetettsége;

g) a referenciamutató jelentősége a pénzügyi stabilitás szempontjából;

h) a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok értéke;

i) a referenciamutató-kezelő mérete, szervezeti formája vagy szerkezete.

▼B

(4) A referenciamutató-kezelő (2) bekezdés szerinti értesítésének kézhezvételét követő 30 napon belül az illetékes hatóság értesíti az adott referenciamutató-kezelőt a (3) bekezdés szerinti további követelmény alkalmazásáról szóló határozatáról. Ha az illetékes hatóság értesítésére az engedélyezési vagy a nyilvántartásba vételi eljárás során kerül sor, a 34. cikkben meghatározott határidők alkalmazandók.

(5) Az illetékes hatóság felülvizsgálati hatásköreinek a 41. cikkel összhangban történő gyakorlása során rendszeresen felülvizsgálja, hogy az e cikk (3) bekezdése szerinti értékelése érvényes-e még.

(6) Ha az illetékes hatóság észszerű indokok alapján úgy ítéli meg, hogy az e cikk (2) bekezdésének értelmében hozzá benyújtott információk nem teljesek vagy kiegészítő információra van szükség, az e cikk (4) bekezdésében említett 30 napos határidőt csak attól az időponttól kezdődően lehet számítani, amikor a referenciamutató-kezelő az említett kiegészítő információkat benyújtja, kivéve, ha e cikk (4) bekezdése szerint a 34. cikkben szereplő határidőket kell alkalmazni.

(7) Amennyiben a jelentős referenciamutatók kezelője nem felel meg a 4. cikk (2) bekezdésében, a 4. cikk (7) bekezdésének c), d) és e) pontjában, a 11. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és a 15. cikk (2) bekezdésében meghatározott egy vagy több előírásnak, úgy közzétesz és fenntart egy megfelelőségi nyilatkozatot, amely egyértelműen indokolja, hogy az adott referenciamutató-kezelő esetében miért helyénvaló a fenti rendelkezések be nem tartása.

(8) Az ESMA kidolgozza a (7) bekezdésben említett megfelelőségi nyilatkozat sablonjának elkészítését szolgáló végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az ESMA a (3) bekezdésben említett kritériumok további pontosítására szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

6. FEJEZET

Nem jelentős referenciamutatók

26. cikk

Nem jelentős referenciamutatók

(1) A nem jelentős referenciamutató referenciamutató-kezelője dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a 4. cikk (2) bekezdését, a 4. cikk (7) bekezdésének c), d) és e) pontját, a 4. cikk (8) bekezdését, az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdését, a 6. cikk (1), (3) és (5) bekezdését, a 7. cikk (2) bekezdését, a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontját, a 11. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontját, a 11. cikk (3) bekezdését, a 13. cikk (2) bekezdését, a 14. cikk (2) bekezdését, a 15. cikk (2) bekezdését, a 16. cikk (2) és (3) bekezdését a nem jelentős referenciamutatóival kapcsolatban.

▼B

(2) A referenciamutató-kezelő haladéktalanul értesíti illetékes hatóságát amikor a referenciamutató-kezelő nem jelentős referenciamutatója meghaladja a 24. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett küszöbértéket. Ebben az esetben három hónapon belül meg kell felelnie a jelentős referenciamutatókra alkalmazandó előírásoknak.

(3) Amennyiben a nem jelentős referenciamutató-kezelője úgy határoz, hogy az (1) bekezdésben említett előírások közül egyet vagy többet nem alkalmaz, akkor egy megfelelőségi nyilatkozatot tesz közzé és tart fenn, amely egyértelműen indokolja, hogy az adott referenciamutató-kezelő esetében miért helyénvaló a fenti rendelkezések be nem tartása. A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága rendelkezésére bocsátja a megfelelőségi nyilatkozatot.

(4) A megfelelő illetékes hatóság felülvizsgálja az e cikk (3) bekezdésében foglalt megfelelőségi nyilatkozatot. Az illetékes hatóság a referenciamutató-kezelőtől a nem jelentős referenciamutatóra vonatkozó további információkat is kérhet a 41. cikkel összhangban, valamint annak érdekében, hogy biztosítsa az e rendeletnek való megfelelőséget,változtatásokat írhat elő.

(5) Az ESMA a (3) bekezdésben említett megfelelőségi nyilatkozat sablonjának elkészítését szolgáló végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

IV. CÍM

ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS FOGYASZTÓVÉDELEM

27. cikk

Referenciamutató-nyilatkozat

(1) A referenciamutató-kezelő a 36. cikkben említett nyilvántartásba való felvételtől számított két héten belül méltányos és egyszerű elérhetőséget biztosító módon referenciamutató-nyilatkozatot tesz közzé minden egyes olyan referenciamutatóhoz vagy adott esetben minden egyes olyan referenciamutató-családhoz, amely a 29. cikkben foglaltaknak megfelelően alkalmazható az Unióban.

Amennyiben az első albekezdésben említett referenciamutató-kezelő a 29. cikkben foglaltaknak megfelelően az Unióban alkalmazható új referenciamutató vagy referenciamutató-család szolgáltatásába kezd, a referenciamutató-kezelő két héten belül méltányos és egyszerű elérhetőséget biztosító módon minden egyes új referenciamutatóhoz vagy adott esetben referenciamutató-családhoz közzétesz egy referenciamutató-nyilatkozatot.

Abban az esetben, ha az e cikk szerint nyújtandó információkban változások következnek be, de legalább kétévente a referenciamutató-kezelő felülvizsgálja és szükség esetén frissíti az egyes referenciamutatókra vagy referenciamutató-családokra vonatkozó referenciamutató-nyilatkozatot.

A nyilatkozat:

a) világosan és egyértelműen meghatározza a referenciamutató által mért piacot vagy gazdasági valóságot, továbbá az olyan körülményeket, amelyek mellett e mérés megbízhatatlanná válhat;

▼B

b) technikai leírásokat tartalmaz, amelyek világosan és egyértelműen meghatározzák a referenciamutatóval kapcsolatos számítás azon elemeit, amelyekre vonatkozóan mérlegelési jogkör gyakorolható, a mérlegelési jogkör gyakorlásának kritériumait és a jogkör gyakorlójának helyzetét, továbbá azt, hogy az ilyen mérlegelési jogkört a későbbiekben hogyan lehet értékelni;

c) felhívja a figyelmet arra, hogy egyes tényezők miatt – ideértve a referenciamutató-kezelő ellenőrzése alá nem tartozó egyes tényezőket is – szükségessé válhat a referenciamutató módosítása vagy megszüntetése; és

d) tanácsot ad a felhasználók számára arra vonatkozóan, hogy a referenciamutató megváltoztatása vagy megszüntetése kihathat a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi ügyletekre és pénzügyi eszközökre vagy a befektetési alap teljesítményének mérésére.

(2) A referenciamutató-nyilatkozat legalább az alábbiakat tartalmazza:

a) a referenciamutatóval kapcsolatos főbb fogalmak meghatározását;

b) a referenciamutató kiszámításához használt módszertan indoklását és a módszertan felülvizsgálatát és jóváhagyását célzó eljárásokat;

c) a referenciamutató meghatározása során alkalmazott kritériumokat és eljárásokat, ideértve a bemeneti adatok leírását, a bemeneti adatok különböző típusaihoz rendelt prioritásokat, a referenciamutató meghatározásához szükséges minimális adatokat, az alkalmazott extrapolációs modelleket vagy módszereket és a referenciamutatóként használt index összetevőinek újrasúlyozására szolgáló eljárásokat;

d) a referenciamutató-kezelő és az adatszolgáltatók megítélési vagy mérlegelési jogkörének gyakorlását szabályozó, az ilyen megítélés vagy mérlegelés következetességét biztosító kontrolleljárásokat és szabályokat;

e) a referenciamutató meghatározására stresszhelyzetben vagy olyan helyzetben szolgáló eljárásokat, amikor az ügyletiadat-források elégtelenek, pontatlanok vagy megbízhatatlanok, továbbá ezen időszakokban a referenciamutatóra vonatkozó korlátozásokat;

f) a hibás bemeneti adatok kezelésére vagy a referenciamutató hibás meghatározására szolgáló eljárásokat, utóbbiak közé sorolva azokat a helyzeteket is, amikor a referenciamutató újbóli meghatározására van szükség; és

g) a referenciamutató lehetséges korlátainak azonosítását, beleértve annak nem likvid vagy széttöredezett piacokon való működését és a bemeneti adatok lehetséges koncentrációját.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a referenciamutató-nyilatkozat tartalma és az olyan esetek további pontosítása tekintetében, amelyekben a nyilatkozatot frissíteni kell.

Az ESMA különbséget tesz a referenciamutatók és ágazatok e rendeletben meghatározott különféle típusai között, és figyelembe veszi az arányosság elvét.

▼B

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

28. cikk

A referenciamutató módosításai és megszüntetése

(1) A referenciamutató-kezelő a 27. cikkben említett referenciamutató-nyilatkozattal együtt közzéteszi azt az eljárást, amely a 29. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az Unióban alkalmazható referenciamutató módosítása vagy megszüntetése esetén általa hozott intézkedésekre vonatkozik. Az eljárás adott esetben referenciamutató-családokra vonatkozóan is elkészíthető, és azt minden lényeges változáskor frissíteni kell és közzé kell tenni.

(2) A referenciamutatót felhasználó, az (1) bekezdésben említett referenciamutató-kezelőtől eltérő felügyelt szervezetek megalapozott, írásba foglalt terveket készítenek és tartanak fenn azokról az intézkedésekről, amelyeket az adott referenciamutató lényeges változása vagy előállításának megszüntetése esetén tennének meg. Ha megvalósítható és célszerű, ezekben a tervekben meg kell jelölni a továbbiakban már nem előállított referenciamutatókat esetleg helyettesítő, egy vagy több referenciaként használható alternatív referenciamutatókat, megjelölve, hogy ezek a referenciamutatók miért lennének megfelelő alternatívák. A felügyelt szervezetek kérésre benyújtják e terveket és bármely frissítést az érintett illetékes hatóságnak, és szerepeltetik ezeket az ügyfelekkel való szerződéses kapcsolatokban is.

V. CÍM

A REFERENCIAMUTATÓK FELHASZNÁLÁSA AZ UNIÓBAN

29. cikk

A referenciamutató felhasználása

(1) Az Unióban valamely felügyelt szervezet abban az esetben használhat fel egy referenciamutatót vagy több referenciamutató kombinációját, ha a referenciamutatót a 36. cikkben említett nyilvántartásban szereplő, az Unióban található referenciamutató-kezelő állítja elő, vagy ha a referenciamutató szerepel a 36. cikkben említett nyilvántartásban.

(2) Amennyiben a 2003/71/EK irányelv vagy a 2009/65/EK irányelv alapján közzéteendő tájékoztató tárgya olyan átruházható értékpapírok vagy más befektetési termékek, amelyek valamely referenciamutatóra hivatkoznak, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy biztosítja, hogy a tájékoztatóban egyértelműen és jól láthatóan szerepeljenek az arra vonatkozó információk, hogy a referenciamutatót olyan referenciamutató-kezelő állítja-e elő, amelyet az e rendelet 36. cikkében említett nyilvántartásba felvettek.

▼B

30. cikk

Egyenértékűség

(1) Annak érdekében, hogy egy harmadik országban található referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutató a 29. cikk (1) bekezdésével összhangban felhasználható legyen az Unióban, a referenciamutatónak, a referenciamutató kombinációjának és a referenciamutató-kezelőnek a 36. cikkben említett nyilvántartásban szerepelnie kell. A nyilvántartásba vételhez következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) a Bizottság az e cikk (2) vagy (3) bekezdésével összhangban egyenértékűségi határozatot fogadott el;

b) a referenciamutató-kezelőt az adott harmadik országban engedélyezték vagy nyilvántartásba vették, és az adott harmadik országban felügyelet alá tartozik;

c) a referenciamutató-kezelő értesítette az ESMA-t jóváhagyásáról, amely alapján meglévő vagy jövőbeli referenciamutatóját az Unióban található felügyelt szervezetek felhasználhatják, feltüntetve az Unióban való felhasználásra általuk jóváhagyott referenciamutatók jegyzékét és a felügyeletéért a harmadik országban felelős illetékes hatóságot; és

d) hatályban vannak az e cikk (4) bekezdésében említett együttműködési megállapodások.

(2) A Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata biztosítja, hogy:

a) az adott harmadik országban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, figyelembe véve különösen a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata által az IOSCO pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveinek, vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelést; és

b) a jogilag kötelező érvényű követelményekre az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás vonatkozik.

Ezeket a végrehajtási határozatokat az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Ehelyett a Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el arról, hogy:

a) az adott harmadik országban a konkrét referenciamutató-kezelőkre vagy konkrét referenciamutatókra vagy referenciamutató-családokra vonatkozó, jogilag kötelező érvényű követelmények egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, figyelembe véve különösen a harmadik ország jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlata által az IOSC pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveinek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelést; és

b) a konkrét referenciamutató-kezelők vagy a konkrét referenciamutatók vagy a referenciamutató-családok az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek.

Ezeket a végrehajtási határozatokat az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(4) Az ESMA együttműködési megállapodásokat hoz létre olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlatait a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően egyenértékűnek ismerték el. Az együttműködési megállapodásokban meghatározzák legalább a következőket:

a) az ESMA és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusát, ideértve az ESMA által kért hozzáférést a harmadik országokban engedélyezett referenciamutató-kezelőkre vonatkozó valamennyi releváns információhoz;

b) az ESMA azonnali értesítésére vonatkozó mechanizmust arra az esetre, ha egy harmadik ország illetékes hatósága úgy véli, hogy valamely általa felügyelt referenciamutató-kezelő a harmadik országban az engedélyezési feltételeket megsérti vagy más nemzeti jogszabályt megsért;

c) a felügyeleti tevékenységek – ideértve a helyszíni ellenőrzéseket is – összehangolásával kapcsolatos eljárásokat.

(5) A (4) bekezdésben említett együttműködési megállapodások minimális tartalmának meghatározása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek révén biztosítható, hogy az illetékes hatóságok és az ESMA képesek legyenek az e rendelet szerinti valamennyi felügyeleti hatáskörüket gyakorolni.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

31. cikk

Harmadik országban található referenciamutató-kezelő nyilvántartásba vételének visszavonása

(1) Az ESMA a 36. cikkben említett nyilvántartásból való törléssel visszavonja a harmadik országban található referenciamutató-kezelő nyilvántartásba vételét amennyiben – dokumentált bizonyítékok alapján – megalapozott indokok birtokában úgy véli, hogy:

a) a referenciamutató-kezelő által követett magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekét vagy a piacok rendezett működését; vagy

b) a referenciamutató-kezelő súlyosan megsértette az olyan nemzeti jogszabályokat vagy a harmadik országban rá vonatkozó egyéb rendelkezéseket, amelyek alapján a Bizottság elfogadta a 30. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerinti végrehajtási határozatot.

(2) Az ESMA kizárólag akkor hoz a (1) bekezdés szerinti határozatot, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

a) az ESMA az ügyet a harmadik ország illetékes hatósága elé terjesztette, és az nem tette meg a megfelelő, a befektetők és az uniós piacok rendezett működésének védelméhez szükséges intézkedéseket, vagy nem tudta bizonyítani, hogy az érintett referenciamutató-kezelő megfelel a harmadik országban rá alkalmazandó előírásoknak;

▼B

b) az ESMA legalább 30 nappal a visszavonás előtt tájékoztatta a harmadik ország illetékes hatóságát a referenciamutató-kezelő nyilvántartásba vételének visszavonására irányuló szándékáról.

(3) Az ESMA haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot a (1) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, határozatait pedig a honlapján közzéteszi.

32. cikk

Harmadik országban található referenciamutató-kezelő elismerése

(1) A 30. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerinti egyenértékűségi határozat elfogadásáig a harmadik országban található referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatót az uniós felügyelt szervezetek akkor használhatják, ha a referenciamutató-kezelő beszerzi az illetékes referencia-tagállami hatóságtól e cikk szerint az előzetes elismerést.

(2) A harmadik országban található referenciamutató-kezelőnek, amely az e cikk (1) bekezdésében említett előzetes elismerést meg kívánja szerezni, meg kell felelnie az ebben a rendeletben megállapított összes követelménynek, a 11. cikk (4) bekezdése, a 16., a 20., a 21. és a 23. cikk kivételével. A referenciamutató-kezelő teljesítheti e fenti előírást úgy, hogy alkalmazza a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveket vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveket, feltéve, hogy az ilyen alkalmazás egyenértékű az e rendeletben rögzített követelményekkel, kivéve a 11. cikk (4) bekezdését, a 16., a 20., a 21. és a 23. cikket.

Annak megállapítása érdekében, hogy az első albekezdésben említett feltétel teljesül-e, valamint a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveknek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelőség értékelése érdekében a referencia-tagállami illetékes hatóság hagyatkozhat valamely független külső ellenőr értékelésére, vagy – amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő felügyelet alatt áll – az olyan harmadik országbeli referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának tanúsítására, ahol a referenciamutató-kezelő található.

Amennyiben és amilyen mértékben a referenciamutató-kezelő bizonyítani tudja, hogy az általa előállított referenciamutató szabályozott adatokon alapul, vagy olyan árupiaci referenciamutató, amely nem alapul többségükben felügyelt szervezetekből álló adatszolgáltatók adatszolgáltatásán, a referenciamutató-kezelő nem kötelezhető azoknak az előírásoknak tiszteletben tartására, amelyek nem alkalmazandók a szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók és az árupiaci referenciamutatók előállítására a 17. cikkben és a 19. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint.

(3) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőknek a referencia-tagállamukban letelepedett jogi képviselővel kell rendelkezniük. A jogi képviselő az Unióban található olyan természetes személy vagy jogi személy, akit vagy amelyet a harmadik országban található referenciamutató-kezelő egyértelműen kijelölt, mint aki vagy amely a referenciamutató-kezelő e rendeletből eredő kötelezettségei tekintetében a referenciamutató-kezelő nevében az Unióban a hatóságokkal és minden más személlyel szemben eljár. A jogi képviselő a referenciamutató-kezelő e rendelet szerint végzett referenciamutató-előállítására vonatkozó felügyeletet lát el együtt a referenciamutató-kezelővel, és e tekintetben beszámolási kötelezettséggel tartozik a referencia-tagállam illetékes hatósága felé.

▼B

(4) Valamely harmadik országban található referenciamutató-kezelő referencia-tagállama az alábbiak alapján határozható meg:

a) amennyiben a referenciamutató-kezelő olyan csoport része, amelybe beletartozik egy, az Unióban található felügyelt szervezet, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol az említett felügyelt szervezet található. E felügyelt szervezetet kell kijelölni jogi képviselőnek a (3) bekezdésben foglaltak alkalmazásában;

b) ha az a) pont nem alkalmazandó, amennyiben a referenciamutató-kezelő olyan csoport része, amelynek egynél több az Unióban székhellyel rendelkező felügyelt szervezet a tagja, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a felügyelt szervezetek legnagyobb száma található, vagy ha egyenlő számú felügyelt szervezet van az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok értéke magasabb. Az e pont szerint meghatározott referencia-tagállamban található egyik felügyelt szervezetet kell kijelölni jogi képviselőnek a (3) bekezdésben foglaltak alkalmazásában;

c) ha e bekezdésnek sem az a), sem a b) pontja nem alkalmazandó, amennyiben a referenciamutató-kezelő által előállított egy vagy több referenciamutató a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínen jegyzett pénzügyi eszközök referenciaértékéül szolgál egy vagy több tagállamban, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a fenti referenciamutatók bármelyikét referenciaként használó pénzügyi eszközt valamely kereskedési helyszínen először jegyezték vagy amellyel először kereskedtek, és amellyel továbbra is kereskednek. Ha az adott pénzügyi eszközöket különböző tagállamokban található kereskedési helyszíneken egy időben jegyezték első alkalommal, vagy egy időben kereskedtek velük első alkalommal, és továbbra is kereskednek velük, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok értéke magasabb;

d) ha az a), b) és c) pont nem alkalmazandó, amennyiben a referenciamutató-kezelő által előállított egy vagy több referenciamutatót a felügyelt szervezetek egynél több tagállamban használják fel, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol az ilyen felügyelt szervezetek legnagyobb száma található, vagy ha egyenlő számú felügyelt szervezet van az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok értéke magasabb;

e) ha az a), b), c) és d) pont nem alkalmazandó, és amennyiben a referenciamutató-kezelő valamely felügyelt szervezettel megállapodást kötött egy általa előállított referenciamutató felhasználásának jóváhagyásáról, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol az említett felügyelt szervezet található.

(5) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőknek az elismerést a referencia-tagállama szerinti illetékes hatóságánál kell kérelmeznie. A kérelmező referenciamutató-kezelő minden szükséges információt az illetékes hatóság rendelkezésére bocsát, amely ahhoz szükséges, hogy utóbbi meggyőződjön róla, hogy az elismerés időpontjában

▼B

minden, a (2) bekezdésben említett követelménynek megfelel, és rendelkezésre bocsátja az Unióban használható összes aktuális és tervezett referenciamutató jegyzékét, valamint adott esetben megjelöli azt az illetékes hatóságot, amely a harmadik országban ellátja a felügyeletét.

Az illetékes hatóság az e bekezdés első albekezdésében említett kérelem kézhezvételétől számított 90 munkanapon belül ellenőrzi, hogy a (2)–(4) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e.

Ha az illetékes hatóság megítélése szerint a (2), (3) és (4) bekezdésben megállapított feltételek nem teljesülnek, az elismerés iránti kérelmet elutasítja az elutasítás indokainak megadása mellett. Továbbá, az elismerés az alábbi kiegészítő feltételek teljesülésének hiányában nem adható meg:

a) amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő felügyelet alatt áll, a 30. cikk (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően elfogadott szabályozástechnikai standardokkal összhangban megfelelő együttműködési megállapodás van érvényben a referencia-tagállam illetékes hatósága és az olyan harmadik ország illetékes hatósága között, amelyben a referenciamutató-kezelő található, legalább annak érdekében, hogy hatékony információcsere álljon rendelkezésre, amelynek révén az illetékes hatóság e rendelettel összhangban végezheti feladatait;

b) a hatáskörrel rendelkező hatóság e rendelet szerinti felügyeleti jogkörének hatékony gyakorlását nem akadályozzák az olyan harmadik ország jogszabályai, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, amelyben a referenciamutató-kezelő található, sem pedig adott esetben a harmadik ország felügyeleti hatósága felügyeleti és vizsgálati hatásköreinek korlátai.

(6) Abban az esetben, ha a referencia-tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy a harmadik országban található referenciamutató-kezelő olyan referenciamutatókat állít elő, amelyek megfelelnek a 24. és a 26. cikkben foglalt, jelentős és nem jelentős referenciamutatókra vonatkozó követelményeknek, akkor indokolatlan késedelem nélkül értesíti erről az ESMA-t. A referencia-tagállam illetékes hatósága a referenciamutató-kezelő által az elismerés iránti kérelmében nyújtott információval támasztja alá ezt az értékelést.

Az ESMA az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül útmutatást nyújt az illetékes hatóságnak a referenciamutató típusáról és az előállítására vonatkozó, a 24., a 25. és a 26. cikkben előírt követelményekről. Az útmutatás kitérhet különösen arra, hogy az ESMA úgy ítéli-e meg, hogy a referenciamutató-kezelő által az elismerés iránti kérelmében nyújtott információ alapján az említett típus feltételei teljesülnek-e.

Az (5) bekezdésben említett időszakot attól az időponttól, mikor az ESMA megkapja az értesítést fel kell függeszteni addig, amíg az ESMA az e bekezdésben foglaltaknak megfelelően ki nem adja az útmutatást.

Ha a referencia-tagállam illetékes hatósága az ESMA második albekezdésben említett útmutatásával ellentétes módon az elismerés megadását javasolja, arról indokait ismertetve tájékoztatja az ESMA-t. Az ESMA közzéteszi azt, hogy az illetékes hatóság nem felel meg vagy nem szándékozik megfelelni az útmutatásnak. Az ESMA eseti alapon úgy is határozhat, hogy közzéteszi azokat az indokokat, amelyek alapján az illetékes hatóság nem követte az adott útmutatást. Az érintett illetékes hatóságot az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

▼B

(7) A referencia-tagállam illetékes hatósága öt munkanapon belül értesíti az ESMA-t minden olyan határozatról, amely elismer valamely harmadik országban található referenciamutató-kezelőt, megadva a referenciamutató-kezelő által rendelkezésre bocsátott, az Unióban felhasználható referenciamutatók jegyzékét és adott esetben a felügyeletét a harmadik országban ellátó illetékes hatóságot.

(8) A referencia-tagállam illetékes hatósága felfüggeszti vagy adott esetben visszavonja az (5) bekezdés szerint megadott elismerést, ha dokumentált bizonyítékok alapján megalapozott indokok birtokában úgy ítéli meg, hogy a referenciamutató-kezelő által követett magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekeit vagy a piacok rendezett működését, vagy a referenciamutató-kezelő súlyosan megsértette az e rendeletben meghatározott követelményeket, vagy a referenciamutató-kezelő hamis állításokkal vagy más szabálytalan eszközzel szerezte meg az elismerést.

(9) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az (5) bekezdésben foglalt kérelem formájának és tartalmának és különösen a (6) bekezdésben előírt információk ismertetésének meghatározása céljából.

Amint az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket kidolgozta, benyújtja azokat a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

33. cikk

A harmadik országban előállított referenciamutatók jóváhagyása

(1) Az Unióban található, és a 34. cikkel összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő, vagy az Unióban található bármely más, a harmadik országbeli referenciamutató-kezelő ellenőrzési és elszámoltathatósági keretén belül világos és jól meghatározott, a referenciamutató előállításának hatékony ellenőrzését lehetővé tevő feladatot ellátó felügyelt szervezet kérelmezheti az illetékes hatóságtól, hogy hagyja jóvá a valamely harmadik országban előállított referenciamutató vagy referenciamutató-család Unióban való felhasználását, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet meggyőződött arról és képes folyamatosan bizonyítani az illetékes hatóságának, hogy a jóváhagyandó referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítása olyan követelményeknek felel meg kötelező jelleggel vagy önkéntes alapon, amelyek legalább olyan szigorúak, mint az e rendeletben meghatározott követelmények;

b) a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy felügyelt szervezet rendelkezik az ahhoz szükséges szakértelemmel, hogy hatékonyan nyomon kövesse a referenciamutató előállításával kapcsolatban valamely harmadik országban végzett tevékenységeket, és kezelje a kapcsolódó kockázatokat;

c) objektív indoka van annak, hogy a referenciamutatót vagy a referenciamutató-családot valamely harmadik országban állítják elő, majd az adott referenciamutatót vagy a referenciamutató-családot felhasználásuk céljából az Unióban hagyják jóvá.

▼B

Az a) pont alkalmazásában annak vizsgálatakor, hogy a jóváhagyandó referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítása megfelel-e olyan követelményeknek, amelyek legalább olyan szigorúak, mint az e rendeletben meghatározott követelmények, az illetékes nemzeti hatóság figyelembe veheti, hogy a referenciamutató vagy referenciamutató-család előállításának a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveknek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelősége egyenértékű-e az e rendeletben rögzített követelményeknek való megfelelőséggel.

(2) Az (1) bekezdésben említett jóváhagyás iránti kérelmet benyújtó referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet minden szükséges információt megad ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a kérelem időpontjában az említett bekezdésben említett összes feltétel teljesül.

(3) Az érintett illetékes hatóság az (1) bekezdésekben említett jóváhagyás iránti kérelem kézhezvételétől számított 90 munkanapon belül jóváhagyás céljából megvizsgálja a kérelmet, és határozatot fogad el annak engedélyezéséről vagy elutasításáról. Az illetékes hatóság a jóváhagyott referenciamutatót vagy referenciamutató-családot bejelenti az ESMA-nak.

(4) A jóváhagyott referenciamutatót vagy referenciamutató-családot a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet által előállított referenciamutatónak vagy referenciamutató-családnak kell tekinteni. A jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet nem használhatja fel a jóváhagyást azzal a szándékkal, hogy kikerülje az e rendeletben előírt követelményeket.

(5) Az a referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet, aki vagy amely jóváhagyott egy harmadik országban előállított referenciamutatót vagy referenciamutató-családot, továbbra is maradéktalanul felelősséget visel az ilyen referenciamutatóért vagy referenciamutató-családért, valamint az e rendeletből fakadó kötelezettségeknek való megfelelésért.

(6) Ha a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet illetékes hatósága megalapozottan úgy ítéli meg, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek már nem teljesülnek, joga van arra, hogy a referenciamutató-kezelőt vagy más felügyelt szervezetet a jóváhagyás megszüntetésére kötelezze, és erről az ESMA-t értesíti. A jóváhagyás megszüntetése esetén a 28. cikket kell alkalmazni.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az olyan feltételek meghatározása tekintetében, amelyek alapján az érintett illetékes hatóság értékelheti, hogy objektív ok indokolja-e referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítását harmadik országban, valamint annak jóváhagyását az Unióban való felhasználásuk céljából. A Bizottság tekintetbe vesz olyan vonatkozásokat, mint például a referenciamutató által mérendő mögöttes piaci vagy gazdasági valóság, a referenciamutató-előállítás szükséges közelsége egyrészt e piaci vagy gazdasági valósághoz, másrészt az adatszolgáltatókhoz, a bemeneti adatok különböző időzónáktól függő tényleges rendelkezésre állása, valamint a referenciamutató előállításához szükséges speciális szakértelem.

▼B

VI. CÍM

A REFERENCIAMUTATÓ-KEZELŐK ENGEDÉLYEZÉSE, NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE ÉS FELÜGYELETE

1. FEJEZET

Engedélyezés és nyilvántartásba vétel

34. cikk

Referenciamutató-kezelő engedélyezése és nyilvántartásba vétele

(1) Az Unióban található természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely referenciamutató-kezelőként kíván eljárni, a 40. cikk szerint kijelölt azon tagállam illetékes hatósághoz kell kérelemmel fordulnia, hogy beszerezze az alábbiakat, ahol az adott személy található:

a) engedély, ha olyan indexeket állít elő vagy kíván előállítani, amelyeket e rendelet értelmében használnak fel vagy szándékoznak felhasználni;

b) nyilvántartásba vétel olyan – referenciamutató-kezelőtől eltérő – felügyelt szervezet esetében, amely az e rendelet értelmében felhasznált vagy felhasználandó indexeket állít elő vagy kíván előállítani, azzal a feltétellel, hogy a referenciamutató előállításának tevékenységét nem akadályozza a felügyelt szervezetre érvényes ágazati szabályozás, és az előállított indexek egyike sem minősülne kritikus referenciamutatónak; vagy

c) nyilvántartásba vétel, ha olyan indexeket állít elő vagy kíván előállítani, amelyek nem jelentős referenciamutatóknak minősülnének.

(2) Az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő mindenkor eleget tesz az e rendeletben megállapított feltételeknek, és értesíti az illetékes hatóságot ezek minden lényeges változásáról.

(3) Az (1) bekezdésben említett kérelmet az adott kezelő által előállított index pénzügyi eszközök vagy pénzügyi ügyletek referenciájaként vagy befektetési alap teljesítményének mérésére való felhasználására vonatkozó megállapodás létrejöttétől számított 30 napon belül kell benyújtani.

(4) A kérelmező referenciamutató-kezelő minden olyan információt benyújt az illetékes hatóságnak, amely alapján az meggyőződhet arról, hogy az engedélyezésig vagy a nyilvántartásba vételig megtette az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

(5) Az érintett illetékes hatóság a kérelem kézhezvételét követő 15 munkanapon belül megvizsgálja, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be, és ennek megfelelően értesíti a kérelmezőt. Amennyiben a kérelem hiányos, a kérelmező benyújtja az érintett illetékes hatóság által kért kiegészítő információkat. Az e bekezdésben említett határidőt attól a naptól kezdődően kell számítani, amelyen a kérelmező az ilyen kiegészítő információkat benyújtotta.

(6) Az érintett illetékes hatóság:

a) megvizsgálja az engedély iránti kérelmet, és a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül határozatot hoz annak elfogadásáról vagy elutasításáról;

▼B

b) megvizsgálja a nyilvántartásba vételre irányuló kérelmet és a nyilvántartásba vételre irányuló kérelem kézhezvételétől számított 45 napon belül határozatot hoz a kérelmező nyilvántartásba vételéről vagy annak elutasításáról.

Az illetékes hatóság a kérelem vagy a nyilvántartásba vétel elfogadásáról vagy elutasításáról szóló, az első albekezdésben említett határozathozatalt követő öt munkanapon belül értesíti a kérelmezőt a határozatról. Amennyiben az illetékes hatóság megtagadja a kérelmező engedélyezését vagy nyilvántartásba vételét, határozatát megindokolja.

(7) Az illetékes hatóság valamely referenciamutató-kezelő elfogadására vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatáról az említett határozat elfogadását követő öt munkanapon belül értesíti az ESMA-t.

(8) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az engedélyezésre irányuló kérelemben és a nyilvántartásra irányuló kérelemben megadandó információk további pontosítása érdekében, továbbá tekintettel van arra, hogy az engedélyezés és a nyilvántartásba vétel eltérő eljárások szerint történik, éspedig az engedélyezés a referenciamutató-kezelő kérelmének behatóbb vizsgálatát teszi szükségessé, valamint figyelembe veszi az arányosság elvét, az (1) bekezdés b) pontja szerint nyilvántartásba vételt kérő felügyelt szervezetek jellegét, illetve a kérelmezők és illetékes hatóságok költségeit is.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

35. cikk

Az engedély vagy a nyilvántartásba vétel visszavonása vagy felfüggesztése

(1) Az illetékes hatóság visszavonhatja vagy felfüggesztheti a referenciamutató-kezelő engedélyét vagy nyilvántartásba vételét, ha a referenciamutató-kezelő:

a) kifejezetten lemond az engedélyről vagy a nyilvántartásba vételről, vagy az elmúlt 12 hónapban nem állított elő referenciamutatót;

b) hamis állításokkal vagy más szabálytalan eszközzel szerezte meg az engedélyt vagy a nyilvántartásba vételt, illetve ily módon hagyott jóvá valamely referenciamutatót;

c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett engedélyezésére vagy nyilvántartásba vételére sor került; vagy

d) súlyosan vagy ismételten megsértette e rendelet rendelkezéseit.

(2) Az illetékes hatóság az adott határozat elfogadását követő öt munkanapon belül értesíti az ESMA-t a döntéséről.

Az ESMA haladéktalanul frissíti a 36. cikk szerinti nyilvántartást.

(3) A referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének felfüggesztéséről szóló döntés meghozatalát követően, és amennyiben a referenciamutató megszűnése vis maior eseményt okozna, illetve meghiúsítaná vagy bármely más módon sértené a referenciamutatót referenciaként használó valamely pénzügyi ügyletnek vagy pénzügyi eszköznek vagy bármely befektetési alap kezelési szabályzatának

▼B

az 51. cikk (6) bekezdésének megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott feltételeit, azon tagállam érintett illetékes hatósága, ahol a referenciamutató-kezelő található, a felfüggesztő döntés visszavonásáig engedélyezheti a referenciamutató előállítását. Ebben az időszakban az ilyen referenciamutató felügyelt szervezetek általi használata csak olyan pénzügyi szerződések, pénzügyi eszközök és befektetési alapok esetében engedélyezett, amelyek már referenciaként használják a referenciamutatót.

(4) A referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének visszavonását követően a 28. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.

36. cikk

Referenciamutató-kezelők és referenciamutatók nyilvántartása

(1) Az ESMA a következő adatokat tartalmazó közhiteles nyilvántartást hoz létre és vezet:

▼C1

a) a 34. cikk alapján engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők és a felügyeletükért felelős illetékes hatóságok;

b) az olyan referenciamutató-kezelők, amelyek megfelelnek a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, a 30. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett referencia-kezelőket felsoroló jegyzék, valamint a felügyeletükért felelős harmadik országbeli illetékes hatóságok;

c) az olyan referenciamutató-kezelők, amelyeket a 32. cikkel összhangban elismertek, a 32. cikk (7) bekezdésében említett referencia-kezelőket felsoroló jegyzék, valamint, adott esetben, a felügyeletükért felelős harmadik országbeli illetékes hatóságok;

▼B

d) a 33. cikkben megállapított eljárással összhangban jóváhagyott referenciamutatók, azok referenciamutató-kezelőinek és az azokat jóváhagyó referenciamutató-kezelőknek, vagy felügyelt szervezeteknek a személyazonossága.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az ESMA honlapján, és szükség esetén haladéktalanul frissíteni kell.

2. FEJEZET

Felügyeleti együttműködés

37. cikk

A feladatok átruházása az illetékes hatóságok között

(1) Az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkével összhangban az illetékes hatóság átruházhatja az e rendelet szerinti feladatait valamely másik tagállam illetékes hatóságára, annak előzetes hozzájárulásával.

Az illetékes hatóságok a javasolt feladatátruházásról a feladatátruházás hatálybalépését 60 nappal megelőzően értesítik az ESMA-t.

(2) Az illetékes hatóság az e rendelet szerinti feladatainak egy részét az ESMA egyetértésével átruházhatja az ESMA-ra.

▼B

(3) A javasolt feladatátruházásról az ESMA hét napon belül értesíti a tagállamokat. Az ESMA az értesítéstől számított öt munkanapon belül közzéteszi az elfogadott feladatátruházás részleteit.

38. cikk

Más tagállamokból származó információk nyilvánosságra hozatala

Másik illetékes hatóságtól származó információt az illetékes hatóság csak akkor hozhat nyilvánosságra, ha:

a) ehhez beszerezte a másik illetékes hatóság írásos beleegyezését, és az információt kizárólag olyan célból hozza nyilvánosságra, amelyhez az adott illetékes hatóság beleegyezését adta; vagy

b) az információ nyilvánosságra hozatala jogi eljárások miatt szükséges.

39. cikk

Együttműködés helyszíni ellenőrzések és vizsgálatok esetén

(1) Az érintett illetékes hatóság másik illetékes hatóság segítségét kérheti helyszíni ellenőrzésekkel vagy vizsgálatokkal kapcsolatban. A kérelmet kézhez vevő illetékes hatóságnak a lehető legnagyobb mértékben és megfelelő módon együtt kell működnie.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kéréssel élő illetékes hatóság kéréséről tájékoztatja az ESMA-t. Határokon átnyúló hatású vizsgálat vagy ellenőrzés esetében az illetékes hatóságok felkérhetik az ESMA-t a helyszíni ellenőrzés vagy a vizsgálat koordinálására.

(3) Ha valamely illetékes hatóság egy másik illetékes hatóságtól helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatására vonatkozó kérést kap:

a) elvégezheti saját maga a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;

b) engedélyezheti az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban történő részvételt;

c) ellenőröket vagy szakértőket jelölhet ki a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat támogatására vagy lefolytatására;

3. FEJEZET

Az illetékes hatóságok szerepe

40. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam kijelöli a referenciamutató-kezelőkkel és felügyelt szervezetekkel kapcsolatos e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítéséért felelős érintett illetékes hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az ESMA-t.

(2) Amennyiben a tagállam több illetékes hatóságot jelöl ki, egyértelműen meghatározza azok mindegyikének szerepét, és kijelöl egy hatóságot, amely felelős együttműködésük koordinálásáért és a Bizottsággal, az ESMA-val és más tagállamok illetékes hatóságaival folytatott információcseréért.

▼B

(3) Az ESMA közzéteszi honlapján az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét.

41. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei

(1) E rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – legalább a következő felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel rendelkeznek:

a) hozzáférnek bármely dokumentumhoz és adathoz, függetlenül azok formájától, azokat bekérhetik, és azokról másolatot készíthetnek;

b) tájékoztatást kérhetnek vagy igényelhetnek a referenciamutató előállításában részt vevő és ahhoz adatot szolgáltató bármely személytől, ideértve a 10. cikk szerinti bármely olyan szolgáltatót, amelynek a referenciamutató előállításával kapcsolatos feladatot, szolgáltatást vagy tevékenységet szerveztek ki és e személyek munkahelyi elöljáróit is, továbbá szükség esetén információszerzés céljából beidézhetik és meghallgathatják e személyeket;

c) árupiaci referenciamutatók esetében adott esetben szabványos formátumú információkérést intézhetnek az adatszolgáltatókhoz a kapcsolódó azonnali piacokra vonatkozóan, és bekérhetik az ügyletekre vonatkozó kimutatásokat, valamint közvetlenül hozzáférhetnek a kereskedési rendszerekhez;

d) helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytathatnak, a természetes személyek magánlakhelyei kivételével;

e) az 596/2014/EU rendelet sérelme nélkül, beléphetnek természetes és jogi személyek telephelyeire bármilyen formájú iratok és adatok lefoglalása céljából, ha fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy ott az ellenőrzés vagy vizsgálat céljával összefüggő dokumentumok és más adatok találhatók, amelyek e rendelet megsértésének bizonyítása szempontjából relevánsak lehetnek. Amennyiben a belépéshez – a nemzeti jog alapján – az érintett tagállam igazságügyi hatóságának előzetes engedélye szükséges, ez a hatáskör csak az előzetes engedély beszerzését követően gyakorolható;

f) bekérhetik a felügyelt szervezetek birtokában lévő telefonbeszélgetés-felvételeket, elektronikus üzenetváltásokat vagy egyéb adatforgalmi nyilvántartásokat;

g) indítványozhatják vagyontárgyak zárolását vagy lefoglalását vagy mindkettőt;

h) előírhatják az illetékes hatóság által e rendelettel ellentétesnek vélt bármely tevékenység ideiglenes beszüntetését;

i) ideiglenesen megtilthatják szakmai tevékenység gyakorlását;

j) megtehetnek bármely szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvánosság helyes tájékoztatást kapjon a referenciamutató előállításáról, amelynek részét képezheti az is, hogy az adott referenciamutató-kezelőt vagy a referenciamutató közzétételét vagy terjesztését végző személyt – vagy mindkettőt – a korábbi adatszolgáltatásokra vagy a referenciamutató korábbi értékeire vonatkozó korrekciós nyilatkozat közzétételére kötelezik.

▼B

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett funkcióikat és hatásköreiket, valamint a 42. cikkben említett szankciók nemzeti jogi keretnek megfelelő kiszabására vonatkozó hatáskörüket az illetékes hatóságok az alábbi módokon láthatják el:

a) közvetlenül;

b) más hatóságokkal vagy piaci vállalkozásokkal együttműködve;

c) felelősségüket megtartva, hatáskörüket más hatóságokra vagy piaci vállalkozásokra átruházva;

d) az illetékes igazságügyi szerv megkeresése útján.

Az említett hatáskörök gyakorlásához az illetékes hatóságnak megfelelő és hatékony biztosítékokkal kell rendelkeznie a védelemhez való jog és az alapvető jogok tekintetében.

(3) Megfelelő intézkedésekkel a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel.

(4) Valamely referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet részéről az (1) bekezdéssel összhangban az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátott információ nem minősül az információátadás – bármilyen szerződéses, jogszabályi, szabályozási, vagy igazgatási rendelkezésben meghatározott – bármely korlátozása megsértésének.

42. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok számára a 41. cikk alapján biztosított felügyeleti hatáskörök és a tagállamok büntetőjogi szankciók megállapítására és kiszabására vonatkozó jogának sérelme nélkül, a tagállamok a nemzeti joggal összhangban gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek azokkal a hatáskörökkel, amelyek alapján megfelelő közigazgatási szankciókat szabhatnak ki és egyéb közigazgatási intézkedéseket hozhatnak legalább a következő jogsértések esetében:

a) a 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 21., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. és a 34. cikk bármilyen megsértése, amennyiben azok alkalmazandók; és

b) a 41. cikk szerinti vizsgálatban vagy ellenőrzésben való bármilyen együttműködés vagy kérés teljesítésének elmulasztása.

Ezeknek a közigazgatási szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok a nemzeti jognak megfelelően biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett jogsértés esetén az illetékes hatóságok rendelkezzenek legalább az alábbi közigazgatási szankciók kiszabásához és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalához szükséges hatáskörrel:

a) végzés, amely előírja a jogsértésért felelős referenciamutató-kezelő vagy felügyelt szervezet számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon annak megismétlésétől;

b) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség visszaszolgáltatása, ha az meghatározható;

▼B

c) a jogsértésért felelős referenciamutató-kezelőt vagy felügyelt szervezetet és a jogsértés jellegét megjelölő nyilvános figyelmeztetés;

d) a referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének visszavonása vagy felfüggesztése;

e) a jogsértésért felelősnek tartott természetes személy referenciamutató-kezelőnél vagy felügyelt adatszolgáltatónál vezetői funkciók gyakorlásától történő ideiglenes eltiltása;

f) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének legalább háromszorosát elérő maximális közigazgatási pénzbírság kiszabása, amennyiben a veszteség, illetve a nyereség meghatározható;

g) természetes személyre vonatkozóan legalább az alábbi maximális közigazgatási pénzbírság:

i. a 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. cikk, a 11. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és e) pontja, a 11. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 12., 13.,14., 15., 16., 21., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., és a 34. cikk megsértése esetén 500 000 EUR, vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyeknek a hivatalos pénzneme nem az euro; vagy

ii. a 11. cikk (1) bekezdése d) pontjának vagy a 11. cikk (4) bekezdésének megsértése esetén 100 000 EUR, vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyeknek a hivatalos pénzneme nem az euro;

h) jogi személyre vonatkozóan legalább az alábbi maximális közigazgatási pénzbírság:

i. a 4., 5., 6., 7., 8., 9. és a 10. cikk, a 11. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és e) pontja, a 11. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 12., 13., 14., 15., 16., 21., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. és a 34. cikk megsértése esetén 1 000 000 EUR vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyeknek a hivatalos pénzneme nem az euro, vagy a jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének 10 %-a, attól függően, hogy melyik a nagyobb; vagy

ii. a 11. cikk (1) bekezdésének d) pontja vagy a 11. cikk (4) bekezdése megsértése esetén 250 000 EUR vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyeknek a hivatalos pénzneme nem az euro, vagy a jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének 2 %-a, attól függően, hogy melyik a nagyobb.

▼B

A h) pont i. és ii. pontjának alkalmazásában amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban összevont (konszolidált) éves pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a végső anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy bankok esetében a 86/635/EK tanácsi irányelv ([2]) szerinti, biztosítótársaságok esetében a 91/674/EK tanácsi irányelv ([3]) szerinti, annak megfelelő típusú bevétel, vagy amennyiben a személy egy személyegyesítő társaság, tagjai összesített árbevételének 10 %-a;

(3) Legkésőbb 2018. január 1-ig a tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t az (1) és (2) bekezdésben említett szabályokról.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vethető ki, nem állapítanak meg az említett bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat. Ebben az esetben a tagállamok az e bekezdés első albekezdésében említett értesítéssel együtt közlik a Bizottsággal és az ESMA-val a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul értesítik a Bizottságot és az ESMA-t.

(4) A tagállamok az illetékes hatóságokat a nemzeti joggal összhangban az (1) bekezdésben említetteken túl további szankcionálási hatáskörökkel is felruházhatják, és a (2) bekezdésben meghatározottakat meghaladó mértékű szankciókat is előírhatnak.

43. cikk

A felügyeleti és szankcionálási hatáskörök gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések típusának és mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok az összes releváns körülmény figyelembevételével járnak el, adott esetben ideértve az alábbiakat:

a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

b) a referenciamutató kritikus jellege a pénzügyi stabilitásra és a reálgazdaságra nézve;

c) a felelős személy felelősségének mértéke;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott társasági típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

([2]) A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

([3]) A Tanács 91/674/EGK irányelve (1991. december 19.) a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról (HL L 374., 1991.12.31., 7. o.).

▼B

d) a felelős személy pénzügyi ereje, különösen a felelős jogi személy teljes éves árbevételében, vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezve;

e) a felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség szintje, amennyiben ez meghatározható;

f) a felelős személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatása szükségességének sérelme nélkül;

g) az érintett személy korábbi jogsértései;

h) a jogsértést követően valamely felelős személy által a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(2) A közigazgatási szankciók kiszabására és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalára irányuló hatásköreik 42. cikk szerinti gyakorlása során az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással annak biztosítása érdekében, hogy a felügyeleti és a vizsgálati hatáskörök, illetve a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések az e rendeletnek megfelelő kívánt eredménnyel járjanak. Az esetleges párhuzamosságok és átfedések elkerülése érdekében a felügyeleti és vizsgálati hatásköröknek, valamint a közigazgatási szankcióknak, ideértve a közigazgatási pénzbírságokat, és egyéb közigazgatási intézkedéseknek a határokon átnyúló ügyekben történő alkalmazása során az illetékes hatóságok koordinálják tevékenységüket.

44. cikk

Együttműködési kötelezettség

(1) Amennyiben a tagállamok a 42. cikkel összhangban úgy döntenek, hogy az említett cikkben említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, úgy biztosítaniuk kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre abból a célból, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges jogkörökkel, hogy a joghatóságukon belül kapcsolatba lépjenek az igazságügyi hatóságokkal, és az e rendelet esetleges megsértése miatt indított bűnügyi nyomozásokhoz vagy büntetőeljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be. Az említett illetékes hatóságok továbbítják az említett információkat más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak az egymással és az ESMA-val való, az e rendelet végrehajtását szolgáló együttműködési kötelezettségük teljesítése érdekében.

(2) Az illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más tagállamok illetékes hatóságainak. Ez magában foglalja különösen az információcserét és az együttműködést a vizsgálatok vagy a felügyeleti tevékenységek során. Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése tekintetében is együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival.

45. cikk

A határozatok közzététele

(1) A (2) bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon közzéteszik az e rendeletben foglaltak megsértéséért kiszabott közigazgatási szankcióról vagy meghozott egyéb közigazgatási intézkedésről szóló határozatot közvetlenül azt követően, hogy a határozat által érintett személyt értesítették a határozatról. E közzétételnek tartalmaznia kell legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a határozat által érintett személyek személyazonosságára vonatkozó információkat

▼B

Az első albekezdés nem alkalmazandó a vizsgálati jellegű intézkedést előíró határozatokra.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság eseti értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy egy jogi személy kilétének vagy természetes személy személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan lenne, vagy ha e közzététel veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy már folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóság:

a) elhalasztja a határozat közzétételét mindaddig, amíg az elhalasztás okai megszűnnek;

b) a nemzeti joggal összhangban név megjelölése nélkül közzéteszi a határozatot, feltéve, hogy e név megjelölése nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét;

c) nem teszi közzé a határozatot, amennyiben az illetékes hatóság úgy véli, hogy az a) vagy b) ponttal összhangban történő közzététel nem elegendő annak biztosításához, hogy:

i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy

ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy határoz, hogy valamely határozatot a név megjelölése nélkül teszi közzé az első albekezdés b) pontjában említettek szerint, az érintett adatok közzétételét észszerű ideig elhalaszthatja, amennyiben az említett időszak során a név nélküli közzététel indokai előreláthatólag megszűnnek.

(3) Amennyiben a határozattal szemben a nemzeti igazságügyi, közigazgatási vagy más hatóságnál jogorvoslattal éltek, az illetékes hatóság haladéktalanul közzéteszi ezt az információt a hivatalos honlapján, valamint a jogorvoslat eredményére vonatkozó további információkat is. A szankciót kiszabó vagy intézkedést megállapító korábbi határozatot semmissé nyilvánító határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az e cikkel összhangban közzétett határozatok a közzétételt követően legalább öt évig hozzáférhetőek maradjanak a hivatalos honlapjukon. A közzétett személyes adatok csak annyi ideig maradhatnak fenn az illetékes hatóság hivatalos honlapján, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szükséges.

(5) A tagállamok évente összesített tájékoztatást küldenek az ESMA-nak a 42. cikkel összhangban kiszabott összes közigazgatási szankcióról és meghozott egyéb közigazgatási intézkedésről. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedésekre. Az ESMA az említett információkat éves jelentésben teszi közzé.

Amennyiben a tagállamok a 42. cikkel összhangban úgy döntenek, hogy büntetőjogi szankciókat állapítanak meg az adott cikkben említett rendelkezések megsértése esetére, illetékes hatóságaik évente az ESMA rendelkezésére bocsátják az összes bűnügyi nyomozással és kiszabott büntetőjogi szankcióval kapcsolatos, anonim és összesített adatot. Az ESMA éves jelentésben teszi közzé a kiszabott büntetőjogi szankciókra vonatkozó adatokat.

▼B

46. cikk

Kollégiumok

(1) A 20. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett referenciamutatónak a kritikus referenciamutatók jegyzékébe történő felvételétől számított 30 munkanapon belül – kivéve az olyan referenciamutatókat, amelyek esetében az adatszolgáltatók többsége nem felügyelt szervezet – az illetékes hatóság létrehozz egy kollégiumot.

(2) A kollégium tagjai a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága, az ESMA és a felügyelt adatszolgáltatók illetékes hatóságai.

(3) Más tagállamok illetékes hatóságai akkor jogosultak arra, hogy a kollégium tagjai legyenek, ha az adott kritikus referenciamutató előállításának megszüntetése súlyosan hátrányos következményekkel járna az adott tagállamok piaci integritására, pénzügyi stabilitására, fogyasztóira, reálgazdaságára vagy háztartásainak vagy vállalkozásainak finanszírozására.

Ha egy illetékes hatóság a kollégium tagjává kíván válni, kérelemmel fordul a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságához, kérelmében bemutatva az e bekezdés első albekezdésében említett követelmények teljesülését igazoló bizonyítékokat. A referenciamutató-kezelő érintett illetékes hatósága megvizsgálja a kérelmet, és annak kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül értesíti a kérelmet benyújtó hatóságot arról, hogy az említett követelmények megítélése szerint teljesülnek-e. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy az említett követelmények nem teljesülnek, a kérelmet benyújtó hatóság a (9) bekezdéssel összhangban az ESMA-hoz utalhatja az ügyet.

(4) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban hozzájárul az e cikkben említett kollégium hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez. E célból az ESMA a megfelelő módon részt vesz a kollégiumban, és e célból illetékes hatóságnak minősül.

Ha az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkének (6) bekezdésével összhangban kritikus referenciamutató tekintetében jár el, akkor megfelelő információcserét és együttműködést kell biztosítania a kollégium többi tagjával.

(5) A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága vezeti a kollégium üléseit, koordinálja a kollégium tevékenységeit, és biztosítja a kollégium tagjai közötti hatékony információcserét.

Ha a referenciamutató-kezelő egynél több kritikus referenciamutatót állít elő, akkor e referenciamutató-kezelő illetékes hatósága egyetlen kollégiumot is létrehozhat az e referenciamutató-kezelő által előállított összes referenciamutató tekintetében.

(6) A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága a kollégium keretében írásbeli rendelkezéseket állapít meg az alábbiakra vonatkozóan:

a) az illetékes hatóságok között kicserélendő információk;

b) az illetékes hatóságok közötti döntéshozatali folyamat és az egyes határozatok meghozatalának határideje;

c) esetek, amikor az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell egymással;

d) a 23. cikk (7) és (8) bekezdése szerint folytatandó együttműködés.

▼B

(7) A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága kellően figyelembe veszi az ESMA-nak az írásbeli rendelkezésekre vonatkozóan a (6) bekezdésnek megfelelően, a végleges szöveg elfogadását megelőzően adott minden tanácsát. Az írásbeli rendelkezéseket olyan egységes dokumentumba foglalják, amely tartalmazza az ESMA tanácsától való bármilyen jelentős eltérés teljes körű indoklását is. A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága továbbítja az írásbeli rendelkezéseket a kollégium tagjainak és az ESMA-nak.

(8) A 23. cikk (6), (7) és (9) bekezdésében, valamint a 34., a 35. és a 42. cikkben említett intézkedések meghozatala előtt a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága konzultál a kollégium tagjaival. A kollégium tagjai a hatáskörükön belül minden észszerű lépést megtesznek annak érdekében, hogy az e cikk (6) bekezdésében említett írásbeli rendelkezésekben meghatározott határidőn belül megállapodás szülessen.

A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága bármely ilyen intézkedésre vonatkozó határozata során figyelembe veszi az érintett tagállamokra gyakorolt hatást, különös tekintettel az azok pénzügyi rendszereinek stabilitására gyakorolt lehetséges hatásra.

Valamely referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének a 35. cikkel összhangban történő visszavonására vonatkozó határozatra tekintettel, és amennyiben a referenciamutató megszűnése vis maior eseményt okozna, meghiúsítaná vagy bármely más módon sértené – a Bizottság által az 51. cikk (6) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus értelmében – az adott referenciamutatót az Unióban referenciaként használó valamely pénzügyi ügylet vagy pénzügyi eszköz vagy befektetési alap kezelési szabályzatának feltételeit, az illetékes hatóságok a kollégium keretében mérlegelik, hogy szükség van-e az e bekezdésben említett hatások mérséklését célzó intézkedések elfogadására, ideértve:

a) a referenciamutatóra vonatkozó, 15. cikkben említett magatartási kódex, módszertan vagy más szabályok módosítását;

b) átmeneti időszak bevezetését, amelynek során a 28. cikk (2) bekezdésében előirányzott eljárások alkalmazandók.

(9) Amennyiben a kollégium tagjai között nem születik megállapodás, az illetékes hatóságok az ESMA-hoz fordulhatnak a következő helyzetek bármelyikében:

a) ha valamely illetékes hatóság nem közölt valamely lényeges információt;

b) ha a (3) bekezdés szerinti kérelmet követően a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága arról értesítette a kérelmet benyújtó hatóságot, hogy az említett bekezdésben meghatározott követelmények nem teljesülnek, vagy ha a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága nem reagált e kérelemre észszerű időn belül;

c) ha az illetékes hatóságok nem tudtak megegyezni a (6) bekezdésben meghatározott ügyben;

d) ha nézeteltérés áll fenn a 34., a 35. és a 42. cikkel összhangban meghozandó intézkedések tekintetében;

e) ha nézeteltérés áll fenn a 23. cikk (6) bekezdésével összhangban meghozandó intézkedések tekintetében;

f) ha nézeteltérés áll fenn az e cikk (8) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban meghozandó intézkedések tekintetében.

(10) A (9) bekezdés a), b), c), d) és f) pontjában említett helyzetekben, amennyiben az ügy nem rendeződött 30 nappal az ESMA elé utalását követően, a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának végleges döntést kell hoznia, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia az említett bekezdésben említett illetékes hatóságok és az ESMA részére.

▼B

A 34. cikk (6) bekezdésének a) pontjában említett időszak az ESMA-hoz történő benyújtás napjától mindaddig felfüggesztendő, amíg e bekezdés első albekezdésével összhangban nem hoznak határozatot.

Amennyiben az ESMA úgy véli, hogy a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága az e cikk (8) bekezdésében említett olyan intézkedést hozott, amely esetleg nem felel meg az uniós jognak, az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban jár el.

(11) Az e cikk (9) bekezdésének e) pontjában említett helyzetekben, és az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül, az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által rá ruházott hatásköröknek megfelelően léphet fel.

A referenciamutató-kezelő illetékes hatóságát a 23. cikk (6) bekezdése értelmében megillető hatáskör mindaddig gyakorolható, amíg az ESMA közzé nem teszi határozatát.

47. cikk

Együttműködés az ESMA-val

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az ESMA-val.

(2) Az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

(3) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a (2) bekezdés szerinti információcsere eljárásait és formáit.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

48. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A szakmai titoktartás (2) bekezdésben meghatározott feltételeit az e rendelet alapján megkapott, kicserélt vagy továbbított minden bizalmas információra alkalmazni kell.

(2) Szakmai titoktartási kötelezettség alkalmazandó minden olyan személyre, aki az illetékes hatóságnak vagy olyan hatóságnak vagy piaci vállalkozásnak vagy természetes vagy jogi személynek dolgozik vagy dolgozott, akire vagy amelyre az illetékes hatóság a hatásköreit átruházta, beleértve az illetékes hatóság által megbízott ellenőröket és szakértőket is.

(3) A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk – uniós vagy nemzeti jogszabályban megállapított ellenkező rendelkezés hiányában – semmilyen más személlyel vagy hatósággal nem közölhetők.

(4) Az e rendelet alapján az illetékes hatóságok között folytatott bármilyen, üzleti vagy működési feltételekkel, illetve más gazdasági vagy személyes jellegű ügyekkel kapcsolatos információcsere bizalmas adatközlésnek minősül és a szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozik, kivéve, ha az illetékes hatóság az információközléssel egyidejűleg megállapítja, hogy a szóban forgó információ nyilvánosságra hozható, vagy ha e nyilvánosságra hozatalt bírósági eljárás teszi szükségessé.

▼B

VII. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ ÉS VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK

49. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság a 3. cikk (2) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésében, a 33. cikk (7) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében és az 54. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2016. június 30-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésében, a 33. cikk (7) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében és az 54. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (2) bekezdése, a 20. cikk (6) bekezdése, a 24. cikk (2) bekezdése, a 33. cikk (7) bekezdése, az 51. cikk (6) bekezdése és az 54. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

50. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját az európai értékpapír-bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire.

▼B

VIII. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

51. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A 2016. június 30-án referenciamutatót előállító indexszolgáltatók 2020. január 1-ig kérelmezik a 34. cikk szerinti engedélyezésüket vagy nyilvántartásba vételüket.

(2) 2020. január 1-ig azon tagállam illetékes hatósága, ahol a 34. cikk szerint engedélyezésért folyamodó indexszolgáltató található, hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy az adott indexszolgáltatót referenciamutató-kezelőként vegye nyilvántartásba, még akkor is, ha nem felügyelt szervezetről van szó, az alábbi feltételekkel:

a) az indexszolgáltató nem állít elő kritikus referenciamutatót;

b) az illetékes hatóság észszerű alapon tudatában van annak, hogy az indexszolgáltató által előállított index vagy indexek nem széles körben használtak e rendelet értelmében, sem abban a tagállamban ahol az indexszolgáltató található, sem más tagállamokban.

Az illetékes hatóság értesíti az ESMA-t az első albekezdéssel összhangban elfogadott döntéséről.

Az illetékes hatóság megőrzi az első albekezdéssel összhangban hozott döntése alapjául szolgáló indokokra vonatkozó bizonyítékokat, olyan formában, hogy teljes mértékben érthető legyen az illetékes hatóság azon értékelése, hogy az indexszolgáltató által előállított index vagy indexek nem széles körben felhasználtak, ideértve a piaci adatokat, az ítéleteket vagy egyéb információkat, köztük az indexszolgáltatótól kapott információkat is.

(3) Az indexszolgáltató a meglévő referenciamutatót továbbra is előállíthatja, amelyet a felügyelt szervek 2020. január 1-ig felhasználhatnak vagy, ha az indexszolgáltató az (1) bekezdéssel összhangban engedélykérelmet vagy nyilvántartásba vétel iránti kérelmet nyújt be, kivéve, ha és addig amíg az említett engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel elutasításra kerül.

(4) Amennyiben egy meglévő referenciamutató nem felel meg e rendelet követelményeinek, de a referenciamutatónak az e rendelet követelményeinek való megfelelőségét biztosító megszüntetése vagy megváltoztatása vis maior esetet eredményezne, meghiúsítaná vagy más módon sértené annak a pénzügyi ügyletnek vagy pénzügyi eszköznek vagy befektetési alap kezelési szabályzatának feltételeit, amelyhez a referenciamutató referenciaként szolgál, a referenciamutató további felhasználását annak a tagállamnak az érintett illetékes hatósága engedélyezi, amelyben az indexszolgáltató található. 2020. január 1-jét követően ilyen, meglévő referenciamutató nem kezdhet el referenciaértékként szolgálni egyetlen pénzügyi eszköz, pénzügyi ügylet vagy befektetési alap teljesítménye mérésének vonatkozásában sem.

(5) Kivéve ha a Bizottság a 30. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett egyenértékűségi határozatot fogadott el, vagy egy referenciamutató-kezelőt a 32. cikk szerint elismertek, vagy egy referenciamutatót a 33. cikk szerinti jóváhagytak, az uniós felügyelt szervezetek a harmadik országban található referenciamutató-kezelők az Unióban már pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok teljesítményének

▼B

mérésére referenciaként szolgáló referenciamutatóit csak olyan pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok teljesítményének mérése vonatkozásában használhatják fel, amelyek 2020. január 1-jén az Unióban már hivatkoznak e referenciamutatóra.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az olyan feltételek meghatározása tekintetében, amelyek alapján az érintett illetékes hatóság értékelheti, hogy egy meglévő referenciamutatónak e rendelet követelményeinek való megfelelőséget biztosító megszüntetése vagy megváltoztatása észszerűen várhatóan vis maior esetet eredményezne, meghiúsítaná vagy más módon sértené annak a pénzügyi ügyletnek, pénzügyi eszköznek vagy befektetési alap kezelési szabályzatának feltételeit, amelyhez a referenciamutató referenciaként szolgál.

52. cikk

A tájékoztatók és a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok frissítésének határideje

A 29. cikk (2) bekezdése nem érinti a 2018. január 1. előtt a 2003/71/EK irányelv alapján jóváhagyott, meglévő tájékoztatókat. A 2018. január 1. előtt a 2009/65/EK irányelv alapján jóváhagyott tájékoztatók esetében a mögöttes dokumentumokat az első adandó alkalommal, de legkésőbb az említett időponttól számított 12 hónapon belül frissíteni kell.

53. cikk

ESMA felülvizsgálatok

(1) Az ESMA törekszik a közös európai felügyeleti kultúra és egységes felügyeleti gyakorlatok kialakítására, valamint arra, hogy biztosítsa a hatáskörrel rendelkező hatóságok a 32. és a 33. cikk alkalmazásával kapcsolatos következetes megközelítését. E célból a 32. cikkel összhangban megadott elismeréseket és a 33. cikkel összhangban engedélyezett jóváhagyásokat az ESMA kétévente felülvizsgálja.

Az ESMA véleményt bocsát minden olyan illetékes hatóság számára, amely harmadik országbeli referenciamutató-kezelőt vett nyilvántartásba, vagy harmadik országból származó referenciamutatót hagyott jóvá, amelyben értékeli, hogy az adott illetékes hatóság hogyan alkalmazza a 32. és a 33. cikk vonatkozó követelményeit, valamint bármely felhatalmazáson alapuló jogi aktusban és szabályozási vagy végrehajtástechnikai standardban meghatározott követelményeket.

(2) Az ESMA minden egyes, az 51. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével, a 24. cikk (1) bekezdésével és a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban hozott döntés tekintetében jogosult arra, hogy az illetékes hatóság számára dokumentált bizonyítékok benyújtását írja elő.

54. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2020. január 1-ig felülvizsgálja e rendeletet, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak erről és különösen:

a) a kritikus referenciamutatókra, a kötelező referenciamutató-kezelésre és a kötelező adatszolgáltatásra vonatkozó, a 20.,a 21. és a 23. cikkben meghatározott rendelkezések működéséről és eredményességéről, valamint a kritikus referenciamutató 3. cikk (1) bekezdésének 25. pontjában foglalt fogalommeghatározásáról;

▼B

b) a referenciamutató-kezelők VI. cím alatt megállapított engedélyezési, nyilvántartásba vételi és felügyeleti rendszere és a 46. cikkben meghatározott kollégiumok eredményességéről, valamint egyes referenciamutatók uniós testület által történő felügyeletének megfelelőségéről;

c) a 19. cikk (2) bekezdésének működéséről és hatékonyságáról, különösen alkalmazásának köréről.

(2) A Bizottság felülvizsgálja a referenciamutatókra vonatkozó nemzetközi elvek és harmadik országok referenciamutatók előállításával kapcsolatos jogi kereteinek és jogalkalmazási gyakorlatainak alakulását, és 2018. január 1. után ötévente beszámol erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ez a jelentés különösen azt értékeli, hogy szükséges-e e rendelet módosítása, és adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az 51. cikk (2) bekezdésében említett 42 hónapos időszak 24 hónappal való meghosszabbítására, amennyiben az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában hivatkozott jelentés bizonyítékkal szolgál arra, hogy az 51. cikk (2) bekezdése szerinti átmeneti nyilvántartásba vételi rendszer nem káros a közös európai felügyeleti kultúrára és az illetékes hatóságok következetes felügyeleti gyakorlataira és megközelítéseire nézve.

55. cikk

Értesítés a hivatkozott referenciamutatókról és azok kezelőiről

Amikor egy referenciamutatóra az 596/2014/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközben hivatkoznak, az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti értesítéseknek magukban kell foglalniuk a hivatkozott referenciamutató nevét és kezelőjét.

56. cikk

Az 596/2014/EU rendelet módosításai

Az 596/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben említett értesítési kötelezettség nem alkalmazandó az adott bekezdésben hivatkozott kibocsátó részvényeihez vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaihoz kapcsolódó pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletekre, amennyiben az ügylet időpontjában az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) a pénzügyi eszköz befektetési jegy vagy részvény egy olyan kollektív befektetési vállalkozásban, amelyben a kibocsátó részvényeinek vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjainak való kitettség nem haladja meg a kollektív befektetési vállalat eszközeinek 20 %-át;

b) a pénzügyi eszköz olyan eszközportfóliónak való kitettséget eredményez, amelyben a kibocsátó részvényeinek vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjainak való kitettség nem haladja meg a portfólió eszközeinek 20 %-át;

▼B

c) a pénzügyi eszköz befektetési jegy vagy részvény egy kollektív befektetési vállalkozásban, vagy eszközportfóliónak való kitettséget eredményez, és a vezetői feladatokat ellátó személy vagy a vele szoros kapcsolatban lévő személy nem ismeri, vagy nem ismerhetné a kollektív befektetési vállalat vagy eszközportfólió befektetési összetételét vagy kitettségét a kibocsátó részvényeivel vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaival kapcsolatban, továbbá az említett személynek nincs oka rá, hogy azt feltételezze, hogy a kibocsátó részvényei vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjai meghaladják az a)vagy b) pont szerinti küszöbértéket.

Amennyiben információ áll rendelkezésre a kollektív befektetési vállalkozás befektetési összetételéről vagy az eszközportfóliónak való kitettségről, a vezetői feladatokat ellátó személy vagy a vele szoros kapcsolatban lévő személy minden észszerű erőfeszítést megtesz az információ felhasználása érdekében.”;

b) a (7) bekezdés a második albekezdést követően a következő albekezdéssel egészül ki:

„A b) pont alkalmazásában az olyan ügyletek esetében, amelyeket olyan kollektív befektetési vállalkozás vezetői hajtanak végre valamely kibocsátó részvényeivel vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaival vagy az ezekhez kapcsolódó származtatott eszközökkel vagy egyéb pénzügyi eszközökkel kapcsolatosan, amelyben a vezetői feladatokat ellátó személy vagy a vele szoros kapcsolatban álló személy befektetéssel rendelkezik, nincsen szükség értesítésre, amennyiben a kollektív befektetési vállalkozás vezetője teljes mérlegelési szabadságot élvez, ami kizárja, hogy a portfólió összetételével kapcsolatosan bármilyen közvetlen vagy közvetett utasítást vagy javaslatot kapjon a kollektív befektetési vállalkozás befektetőitől.”.

2. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és (3) bekezdésben az „és a 19. cikk (13) és (14) bekezdése” kifejezés helyébe az „a 19. cikk (13) és (14) bekezdése és a 38. cikk” kifejezés lép;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 6. cikk (5) vagy (6) bekezdése, a 12. cikk (5) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése, a 17. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (13) vagy (14) bekezdése vagy a 38. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történt értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejáratát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.”.

3. A 38. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„2019. július 3-ig a Bizottság az ESMA-val való konzultációt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 19. cikk (1a) bekezdésének a) és b) pontjában a vezetők ügyleteivel kapcsolatban megállapított küszöbértékek szintjéről, amennyiben a kibocsátó részvényei vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjai egy kollektív befektetési vállalkozás részét képezik vagy egy eszközportfóliónak való kitettséget eredményeznek, annak értékelése céljából, hogy a szóban forgó szint megfelelő, vagy kiigazítandó.

▼B

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 19. cikk (1a) bekezdése a) és b) pontjában megállapított küszöbértékek kiigazítására vonatkozóan, amennyiben az említett jelentésben megállapítja, hogy e küszöbértékeket ki kell igazítani.”.

57. cikk

A 2008/48/EK irányelv módosítása

A 2008/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (1) bekezdése a második albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a hitelmegállapodás egy az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott referenciamutatóra hivatkozik, a hitelezőnek, vagy adott esetben a hitelközvetítőnek, külön dokumentumban kell közölnie a fogyasztóval a referenciamutató és annak kezelőjének nevét és a fogyasztóra vonatkozó esetleges következményeket, és ez a dokumentum mellékelhető az „Általános európai fogyasztói hiteltájékoztató” című formanyomtatványhoz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről és a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv és az 596/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 171., 2016.6.29., 1. o.).”.

2. A 27. cikk (1) bekezdése a második albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok 2018. július 1-ig elfogadják, közzéteszik és közlik a Bizottsággal azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek az 5. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének való megfeleléshez. Az említett rendelkezések 2018. július 1-től alkalmazandók.”.

58. cikk

A 2014/17/EU irányelv módosítása

A 2014/17/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk (1) bekezdésének második albekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ea) olyan szerződések esetén, amelyek egy, az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott referenciamutatóra hivatkoznak, a referenciamutatók és azok kezelőinek neveit és a fogyasztóra vonatkozó esetleges következményeket;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez használt indexekről valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 171., 2016.6.29., 1. o.).”;

▼B

2. A 42. cikk (2) bekezdése az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok 2018. július 1-ig elfogadják és közzéteszik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek az 13. cikk (1) bekezdése második albekezdése ea) pontjának való megfeleléshez és közlik azokat a Bizottsággal. Az említett rendelkezések 2018. július 1-től alkalmazandók.”;

3. A 43. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 13. cikk (1) bekezdése második albekezdésének ea) pontja nem alkalmazandó a 2018. július 1. előtt megkötött hitelmegállapodásokra.”.

59. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E rendeletet 2018. január 1-től kell alkalmazni.

Az e cikk második albekezdéstől eltérve, a 3. cikk (2) bekezdése, a 5. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (5) bekezdése, a 13. cikk (3) bekezdése, a 15. cikk (6) bekezdése, a 16. cikk (5) bekezdése, a 20. cikk (kivéve a (6) bekezdés b) pontja), a 21. és a 23. cikk, a 25. cikk (8) bekezdése, a 25. cikk (9) bekezdése, a 26. cikk (5) bekezdése, a 27. cikk (3) bekezdése, a 30. cikk (5) bekezdése, a 32. cikk (9) bekezdése, a 33. cikk (7) bekezdése, a 34. cikk (8) bekezdése, a 46. cikk, a 47. cikk (3) bekezdése és az 51. cikk (6) bekezdése 2016. június 30-tól alkalmazandó.

E cikk második bekezdésétől eltérve az 56. cikket 2016. július 3-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

REFERENCIA-KAMATLÁBAK

Pontos és elegendő adat

1. A 11. cikk (1) bekezdése a) és c) pontjának alkalmazásában a bemeneti adat felhasználásának prioritása általában az alábbi:

   a) az adatszolgáltató mögöttes piacon lebonyolított ügyletei, amelyeket a referenciamutató mérni kíván, vagy, ha ez nem elegendő, a kapcsolódó piacokon lebonyolított ügyletei, úgymint:

      — fedezetlen bankközi betéti piac,

      — egyéb fedezetlen betéti piacok, köztük letétijegy- és kereskedelmi-értékpapír-piac, és

      — egyéb piacok, úgymint overnight index swap, repo, határidős deviza, határidős tőzsdei kamatláb és kamatlábopció, feltéve, hogy ezek az ügyletek megfelelnek a magatartási kódex bemeneti adatokra vonatkozó előírásainak;

   b) az a) pontban felsorolt piacokon harmadik felek által végrehajtott ügyletek adatszolgáltató általi megfigyeléseiből származó adatok;

   c) jegyzések;

   d) indikatív jegyzések vagy szakértői megítélések.

2. A 11. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 11. cikk (4) bekezdése alkalmazásában a bemeneti adatok kiigazíthatók.

   E tekintetben a bemeneti adatok kiigazíthatók a következő kritériumok alkalmazása révén:

   a) az ügyleteknek a bemenetiadat-szolgáltatás időpontjához való közelsége és az ügylet, illetve a bemenetiadat-szolgáltatás időpontja közötti piaci események hatása;

   b) az ügyleti adatokból történő interpolálás és extrapolálás;

   c) az adatszolgáltatók és egyéb piaci szereplők hitelképességében bekövetkezett változásokat tükröző kiigazítások.

Felügyeleti funkció

3. Az 5. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti követelményeket helyettesítve a következő követelmények alkalmazandók:

   a) az adott referencia-kamatláb referenciamutató-kezelője független felügyelő bizottságot működtet. Az e bizottságban való tagságra vonatkozó információkat, az esetleges összeférhetetlenségi nyilatkozatokat és a tagválasztási vagy tagjelölési folyamat leírását közzé kell tenni;

   b) a felügyelő bizottság legalább négyhavonta ülés tart, és minden ilyen ülésről jegyzőkönyvet vezet;

   c) a felügyelő bizottság feddhetetlen módon működik és az 5. cikk (3) bekezdésében előírt valamennyi feladatkört ellátja.

Ellenőrzés

4. Az adott referencia-kamatláb referenciamutató-kezelője független külső ellenőrt jelöl ki, amely felülvizsgálja, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a referenciamutató módszertanát és ezt a rendeletet, és erről jelentést tesz. A referenciamutató-kezelőt első alkalommal a magatartási kódex bevezetését követően hat hónappal, majd kétévente külső ellenőrzés keretében kell megvizsgálni.

▼B

Amennyiben a felügyelő bizottság elégedetlen az adott referencia-kamatláb adatszolgáltatója magatartásának bármely vonatkozásával, elrendelheti az adatszolgáltatók külső ellenőrzését.

Adatszolgáltatói rendszerek és kontroll

5. A referencia-kamatlábak adatszolgáltatóira a 16. cikkben meghatározott követelményeken túlmenően az alábbi követelmények vonatkoznak. A 16. cikk (5) bekezdése nem alkalmazandó.

6. Minden adatszolgáltató adatközlő személye és ezen adatszolgáltató közvetlen felettese írásban nyilatkozik arról, hogy a magatartási kódexet elolvasta, és azt betartja.

7. Az adatszolgáltatói rendszerek és kontrollintézkedések magukban foglalják a következőket:

   a) az egyes vállalkozásokon belül a feladatkörök leírása, ideértve a belső beszámolási utakat és az elszámoltathatósági viszonyokat, beleértve az adatközlő személyek és a vezetők elhelyezkedését, valamint az érintett személyek és helyetteseik megnevezését;

   b) a bemenetiadat-szolgáltatás jóváhagyására vonatkozó belső eljárások;

   c) az adatszolgáltatási folyamaton kívül álló felek manipulációs kísérletei vagy a tényleges manipuláció vagy a manipulációs kísérlet bejelentésének elmulasztása esetén indítandó fegyelmi eljárások;

   d) az összeférhetetlenségek kezelésére irányuló, a bemeneti adatok szolgáltatásáért felelős személyek illetéktelen külső befolyásolásának megakadályozására hivatott hatékony eljárások és kommunikációs kontrollintézkedések mind az adatszolgáltatókon belüli, mind az adatszolgáltatók és harmadik felek közötti kapcsolatok vonatkozásában. Az adatközlő személyeknek a kamatderivatíva-üzletkötőktől fizikailag elkülönített helyen kell dolgozniuk;

   e) az összeférhetetlenség kockázatát hordozó tevékenységekben részt vevő személyek közötti információcsere megelőzésére vagy ellenőrzésére hivatott hatékony eljárások, amennyiben az információcsere hatással lehet a referenciamutatóhoz kapcsolódóan benyújtott adatokra;

   f) az adatszolgáltatók közötti, valamint az adatszolgáltató és a referenciamutató-kezelő közötti összejátszás elkerülésére vonatkozó szabályok;

   g) a bemenetiadat-szolgáltatásban részt vevő személyek által követett munkamódszer illetéktelen befolyásolásának megelőzésére vagy korlátozására irányuló intézkedések;

   h) a bemenetiadat-szolgáltatásban részt vevő alkalmazottak javadalmazása és az egyéb tevékenységeket végző személyek javadalmazása vagy az ilyen személyek által termelt bevételek közötti minden közvetlen kapcsolat megszüntetése, amennyiben ezen tevékenységek az összeférhetetlenség kockázatát hordozzák;

   i) a bemenetiadat-szolgáltatást követő fordított ügyletek azonosítására irányuló kontrollintézkedések.

8. Az adott referencia-kamatláb adatszolgáltatója részletes nyilvántartást vezet a következőkről:

   a) a bemenetiadat-szolgáltatás lényeges szempontjai;

   b) a bemeneti adatok meghatározását szabályozó folyamat és a bemeneti adatok jóváhagyása;

   c) az adatközlő személyek neve és feladatköre;

   d) az adatközlő személyek és más személyek, köztük belső és külső kereskedők és üzletkötők között a bemeneti adatok meghatározása vagy szolgáltatása tárgyában folytatott bármely kommunikáció;

   e) az adatközlő személyek referenciamutató-kezelővel vagy a referenciamutató kiszámítását végző ügynökséggel folytatott interakciói;

   f) a bemeneti adatokkal kapcsolatos érdeklődések és ezek eredményei;

   g) a kamatcsere ügyleteket nyilvántartó kereskedési könyvre és bármely egyéb, a bemeneti adatokkal összefüggésben megállapított referencia-kamatláb tekintetében jelentős kitettséggel rendelkező, származtatott eszközöket nyilvántartó kereskedési könyvre vonatkozó érzékenységi jelentések.

▼B

9. Az információkat olyan hordozón kell tárolni, amely biztosítja az azokhoz való későbbi hozzáférést és a dokumentált ellenőrzési nyomvonalat.

10. Az adott referencia-kamatláb adatszolgáltatójának belső ellenőrzést végző egysége rendszeresen beszámol a vezetésnek a feltárt szabálytalanságokról, köztük a fordított ügyletekről.

11. A bemeneti adatokat és a bemenetiadat-szolgáltatásra vonatkozó eljárásokat az adatszolgáltatónak rendszeresen felül kell vizsgálnia.

12. Az adott referencia-kamatláb adatszolgáltatója által benyújtott bemeneti adatokat, valamint azt, hogy az adatszolgáltató megfelel-e a magatartási kódex szabályainak és e rendelet rendelkezéseinek külső ellenőrzés keretében kell megvizsgálni első alkalommal a magatartási kódex bevezetését követően hat hónappal, ezt követően pedig kétévente.

▼B

II. MELLÉKLET

ÁRUPIACI REFERENCIAMUTATÓK

Módszertan

1. Az árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője formalizálja, dokumentálja és közzéteszi a valamely referenciamutató kiszámítása tekintetében általa használt módszertant. Ez a módszertan minimálisan a következőket tartalmazza és írja le:

   a) a referenciamutató kialakítása során alkalmazott szempontokat és eljárásokat, ideértve a bemeneti adatok, köztük a mennyiség, a megkötött és közzétett ügyletek, a vételi és eladási árajánlatok és bármely egyéb, az értékelés során vagy az értékelési időszakban tekintetbe vett piaci információ referenciamutató-kezelő általi felhasználásának módját, az alkalmazott referenciaegység használatának indoklását, a bemeneti adatok referenciamutató-kezelő által történő összegyűjtésének módját, az értékelők mérlegelési jogkörét szabályozó iránymutatásokat és az értékelés során figyelembe vett feltételezéseket, modelleket vagy a begyűjtött adatok alapján végzett extrapolációkat vagy bármely hasonló információt;

   b) az értékelők egységes mérlegelési gyakorlatát biztosítani hivatott eljárásokat és gyakorlati módszereket;

   c) a referenciamutató kiszámítása során alkalmazott egyes szempontok egymáshoz viszonyított fontosságát, különös tekintettel a felhasznált bemenetiadat-típusokra és a mérlegelést a referenciamutató-számítás minőségének és integritásának biztosítása érdekében szabályozó kritériumtípusokra;

   d) a referenciamutató egy konkrét értékének kiszámításához minimálisan szükséges ügyleti adatok mennyiségét meghatározó kritériumokat. E küszöbérték esetleges hiányát indokolni kell, és meg kell határozni az ügyleti adatok hiányában követendő eljárásokat;

   e) az olyan értékelési időszakokban követendő szempontokat, amelyek esetében a benyújtott adatok nem felelnek meg a módszertanban javasolt ügyletiadat-küszöbértéknek vagy a referenciamutató-kezelő minőségi normáinak, ideértve az alternatív értékelési módszereket, köztük az elméleti becslési modellek esetleges használatát. E szempontok kifejtik azokat az eljárásokat, amelyet akkor kell alkalmazni, ha nem léteznek ügyleti adatok;

   f) a bemeneti adatok időben történő benyújtására és az adatközlés módjára (elektronikus úton, telefonon keresztül, egyéb) vonatkozó kritériumokat;

   g) az olyan értékelési időszakokban követendő szempontokat és eljárásokat, amelyek esetében egy vagy több adatszolgáltató a referenciamutató összes bemeneti adatának jelentős arányát képviselő piaci adatot nyújt be. A referenciamutató-kezelő az említett szempontok és eljárások körében meghatározza, hogy az egyes referenciamutatók vonatkozásában mi minősül jelentős aránynak;

   h) az egyes ügyleti adatok referenciamutató-számításból való kizárását meghatározó kritériumokat.

2. Az árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője közzéteszi vagy elérhetővé teszi az egyes előállított és közzétett árupiaci referenciamutatókra, vagy adott esetben az előállított és közzétett referenciamutató-családokra a referenciamutató-kezelő által alkalmazott módszertan alapvető elemeit.

3. Az árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője a (2) bekezdésben említett módszertan mellett az alábbiak mindegyikét is leírja és közzéteszi:

   a) az adott módszertan és ezen belül az esetleges árkiigazítási technikák elfogadásának indokolását, valamint annak igazolását, miért tekinthető a bemeneti adatok gyűjtésére szolgáló időszak a fizikai piaci árak megbízható mutatójának;

▼B

b) az adott módszertan belső felülvizsgálatára és jóváhagyására vonatkozó eljárást, továbbá e felülvizsgálat gyakoriságát;

c) az adott módszertan külső felülvizsgálatára vonatkozó eljárást, köztük azok az eljárásokat, amelyek a referenciamutató-számítást érintő fontos változásokról a felhasználókkal folytatott konzultációkon keresztül a módszertan piaci szereplők által történő elfogadását szolgálják.

A módszertan módosítása

4. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője elfogadja és a felhasználók számára közzéteszi a módszertant érintő jelentős módosítások elfogadására vonatkozó eljárásokat és e módosítások indoklását. Ezen eljárásoknak összhangban kell lenniük azzal az alapvető céllal, hogy a referenciamutató-kezelőnek biztosítania kell a referenciamutató-számítások folyamatos integritását, és bármilyen általa végrehajtott módosításnak az érintett piac megfelelő működését kell szolgálnia. Ezek az eljárások biztosítják:

a) a felhasználók egyértelműen meghatározott időpontokhoz kötött, előzetes értesítését, amely lehetővé teszi számukra a javasolt módosítások elemzését és észrevételezését, figyelembe véve a referenciamutató-kezelő általános körülményekre vonatkozó értékelését is;

b) a konzultációs időszakot követően az észrevételeknek és a referenciamutató-kezelő azokra adott válaszainak minden piaci felhasználó számára történő hozzáférhetővé tételét az olyan esetek kivételével, amikor az észrevételező kérte az észrevétel bizalmas kezelését.

5. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője rendszeresen megvizsgálja az általa alkalmazott módszertant annak biztosítása céljából, hogy a módszertan megbízhatóan tükrözze az értékelés tárgyát képező fizikai piacot, és eljárást működtet az érintett felhasználók véleményének figyelembevételére.

A referenciamutató-számítások minősége és integritása

6. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője:

a) megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek meghatározzák, mely fizikai termék képezi az adott módszertan tárgyát;

b) amennyiben ezt az általa alkalmazott módszertan lehetővé teszi, a bemeneti adatokat a következő rangsor szerint részesíti előnyben:

i. lezárt és bejelentett ügyletek;

ii. eladási és vételi ajánlatok;

iii. egyéb információk.

Amennyiben nem részesíti előnyben a lezárt és bejelentett ügyletekből származó adatokat, ennek okát a 7.b) pontnak megfelelően közli;

c) megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy a referenciamutató-számítás során valós bemeneti adatok kerüljenek felhasználásra, azaz olyan bemeneti adatok, amelyek mögött az ilyen bemeneti adatokat benyújtó felek ténylegesen megkötött ügylete vagy ügyletkötésre irányuló tényleges szándéka áll, és a megkötött ügyletek szokásos piaci feltételekkel köttettek, valamint kiemelt figyelmet fordít a vállalkozáscsoportok tagjai közötti ügyletekre;

d) eljárásokat alakít ki és működtet a rendellenes vagy gyanús ügyleti adatok azonosítására, és nyilvántartást vezet az ügyleti adatok referenciamutató-számításból való kizárásáról szóló döntésekről;

e) ösztönzi az adatszolgáltatókat arra, hogy az adott referenciamutató számítási kritériumainak megfelelő minden bemeneti adatot nyújtsanak be. A referenciamutató-kezelők lehetőségeik szerint és az észszerűség határain belül törekednek arra, hogy a benyújtott bemeneti adatok reprezentatívak legyenek az adatszolgáltatók által ténylegesen megkötött ügyletek szempontjából; és

▼B

f) megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy az adatszolgáltatók megfeleljenek a bemeneti adatok minőségére és integritására vonatkozó, alkalmazandó referenciamutató-kezelői normáknak.

7. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője minden egyes számítás esetében az észszerűség határain belül és a referenciamutató megfelelő közzétételét nem akadályozva leírja és közzéteszi:

a) egy a referenciamutató számításának a referenciamutató-előfizető vagy az illetékes hatóság által történő megértését elegendő mértékben elősegítő tömör magyarázatot, amely kiterjed legalább a felmért fizikai piac méretére és likviditására (a benyújtott ügyletek számára és volumenére), a volumen- és áradatok szélső és átlagos értékeire, és a számításba bevont egyes bemenetiadat-típusok hozzávetőleges százalékos arányára; a magyarázatban az „ügyleti alapú”, „árkülönbözet (spread) alapú”, „interpolált/extrapolált” vagy hasonló kifejezések révén utalni kell az alkalmazott árazási módszertanra; és

b) egy a számítás során alkalmazott mérlegelés mértékére és alapjára vonatkozó tömör magyarázatot, ezen belül megfelelő esetben a vonatkozó módszertan követelményeinek egyébként megfelelő adatok kizárásának, az ajánlatiár-különbözetre (spread), interpolációra vagy extrapolációra alapozott árazás használatának, valamint a vételi vagy eladási ajánlatok megkötött ügyletekkel szembeni előnyben részesítésének mértékére és alapjára vonatkozó magyarázatot.

Az adatszolgáltatási folyamat integritása

8. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője:

a) meghatározza a referenciamutató-kezelő számára bemeneti adatok benyújtására jogosultakra vonatkozó kritériumokat;

b) minőségbiztosítási eljárásokat működtet az adatszolgáltatók és az adatszolgáltató részére bármely bemeneti adatokat szolgáltató kilétének, valamint ezen szolgáltató az adatszolgáltató nevében történő bemenetiadat-szolgáltatásra való felhatalmazásának ellenőrzésére;

c) meghatározza az adatszolgáltató olyan alkalmazottaira vonatkozó kritériumokat, akik az adatszolgáltató nevében a referenciamutató-kezelő számára bemeneti adatokat szolgáltathatnak; ösztönzi az adatszolgáltatókat arra, hogy back-office egységektől származó ügyleti adatokat nyújtsanak be, és a közvetlenül az üzletkötőktől származó ügyleti adatokat más forrásokból származó adatokkal erősítsék meg; és

d) belső kontrolleljárásokat és írásbeli eljárásokat működtet a referenciamutató-számítás az adatszolgáltató, annak alkalmazottja vagy harmadik fél valamely kereskedési pozíciója érdekében történő befolyásolása vagy a referenciamutató-kezelő szabályainak vagy iránymutatásainak az értékelő általi megsértésének előidézésére tett kísérlet céljából az adatszolgáltatók és az értékelők között folytatott kommunikáció, továbbá az ismétlődően rendellenes vagy gyanús ügyleti adatokat benyújtó adatszolgáltatók azonosítására. Ezeknek az eljárásoknak a lehetséges mértékben ki kell terjedniük arra, hogy a referenciamutató-kezelő kiterjeszthesse a vizsgálatot az adatszolgáltató vállalkozásra is. A benyújtott információk hitelesítésére szolgáló kontrolleljárásoknak magukban kell foglalniuk a piaci mutatók keresztellenőrzését is.

Értékelők

9. Az értékelő szerepével kapcsolatban az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője:

a) belső szabályokat és iránymutatásokat fogad el az értékelők kiválasztására, ezen belül minimálisan szükséges képesítésükre, tapasztalatukra és jártasságukra, valamint a hozzáértésük időszakos felülvizsgálatára vonatkozó eljárásra vonatkozóan;

b) mechanizmusokat vezet be annak biztosítására, hogy a számításokat következetesen és rendszeresen el lehessen végezni;

c) értékelői tekintetében folyamatossági és utódlási tervet tart fenn a számítások következetességének és azok megfelelő szintű szakértelemmel rendelkező alkalmazottak által történő elvégzésének biztosítása érdekében; és

▼B

d) belső kontrolleljárásokat határoz meg a számítások integritásának és megbízhatóságának biztosítása érdekében. E belső kontrolleljárások a módszertan megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében megkövetelik legalább az értékelők folyamatos felügyeletét és a felettes általi belső jóváhagyásra szolgáló eljárásokat írnak elő az árak piac számára történő elterjesztése céljából való kiadása előtt.

Ellenőrzési nyomvonal

10. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője szabályokat fogad el és eljárásokat működtet az adott helyzetben releváns információk dokumentálása érdekében. Ezen információk közé tartoznak a következők:

a) minden bemeneti adat;

b) az egyes referenciaértékek kiszámítása során az értékelők által alkalmazott mérlegelés;

c) egyes, az alkalmazott számítási módszertan követelményeinek egyébként megfelelő ügyletek esetleges kizárása a számításokból, és ennek oka;

d) az egyes értékelők és az a), b) vagy c) pontban említett információkat benyújtó vagy egyéb módon létrehozó más személyek neve.

11. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelő szabályokat fogad el és eljárásokat működtet annak biztosítása céljából, hogy az érintett információkat számításainak dokumentálása céljából legalább öt éven keresztül ellenőrzési nyomvonal biztosítása végett megőrizze.

Összeférhetetlenség

12. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője a számítások integritásának és függetlenségének védelme érdekében megfelelő elveket és eljárásokat alakít ki az összeférhetetlenségek felismerése, felfedése, kezelése vagy enyhítése, valamint elkerülése céljából. Ezeket az elveket és eljárásokat rendszeresen felülvizsgálja és frissíti, valamint:

a) biztosítja, hogy a referenciamutatóval kapcsolatos számításokat ne befolyásolhassa a referenciamutató-kezelő vagy kapcsolt vállalkozásai, alkalmazottai, ügyfelei és bármely egyéb piaci szereplő vagy személy közötti kereskedelmi vagy személyes üzleti kapcsolatok vagy érdekek megléte vagy lehetősége;

b) biztosítja, hogy a referenciamutató-kezelő alkalmazottainak személyes érdekei és üzleti kapcsolatai, ide sorolva a külső foglalkoztatást, az utazásokat és a referenciamutató-kezelő ügyfelei vagy más árupiaci szereplők által biztosított szórakoztatás, ajándékok és vendéglátás elfogadását, ne ütközzenek a referenciamutató-kezelő által ellátandó feladatokkal;

c) az azonosított összeférhetetlenségek tekintetében felügyeleti, javadalmazási, rendszer-hozzáférési és információáramlási módszerek révén biztosítja az egyes referenciamutató-kezelői feladatkörök megfelelő elkülönítését;

d) védelmezi a referenciamutató-kezelő számára szolgáltatott vagy az általa előállított információk bizalmas mivoltát, a referenciamutató-kezelő nyilvánosságra hozatali kötelezettségeire is figyelemmel;

e) megtiltja, hogy a referenciamutató-kezelő vezető beosztású munkatársai, értékelői és egyéb alkalmazottai személyes alapon vagy piaci szereplők megbízásából vételi vagy eladási ajánlatokban, illetve kereskedési ügyletekben való részvétel révén hozzájáruljanak valamely referenciamutató értékének kiszámításához; és

f) hatékonyan kezel bármely olyan azonosított összeférhetetlenséget, amely a referenciamutató-kezelő referenciamutató előállítására irányuló tevékenysége (ideértve minden olyan alkalmazottat, aki a referenciamutató kiszámításával kapcsolatos feladatokat lát el, vagy bármely más módon részt vesz e feladatokban) és bármely más üzleti tevékenysége között állhat fenn.

▼B

13. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője biztosítja, hogy egyéb üzleti tevékenységei tekintetében rendelkezik azokkal a megfelelő eljárásokkal és mechanizmusokkal, amelyek célja a referenciamutató-számítás integritását csorbító összeférhetetlenség előfordulásának minimalizálása.

14. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője biztosítja, hogy a vezetők, értékelők és egyéb alkalmazottak, valamint a vezetők és a referenciamutató-kezelő felső vezetése vagy igazgatótanácsa között elkülönült beszámolási útvonalak létezzenek, amelyek biztosítják, hogy:

a) a referenciamutató-kezelő megfelelően hajtja végre e rendelet követelményeit; és

b) a felelősségi körök világosan meghatározottak, és nincsenek egymással konfliktusban, vagy nem keltik az összeférhetetlenség benyomását.

15. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője késedelem nélkül tájékoztatja felhasználóit a referenciamutató-kezelő tulajdonosi szerkezetéből adódó, tudomására jutott esetleges összeférhetetlenségekről.

Panaszok

16. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője a számítási eljárásával kapcsolatos panaszok befogadására, kivizsgálására és nyilvántartására vonatkozó eljárásokat megállapító panaszkezelési szabályzatot tesz közzé és alkalmaz. A panaszkezelési mechanizmus biztosítja, hogy:

a) a referenciamutató előfizetői panaszokat nyújthatnak be egy adott referenciamutató-számításnak a piaci értékekhez viszonyított reprezentativitásával, a referenciamutató-számítás javasolt módosításaival, a módszertannak egy konkrét referenciaérték-számításra vonatkozó alkalmazásával és a referenciamutató-számítási folyamat kapcsán hozott egyéb szerkesztői döntésekkel kapcsolatban;

b) a panaszkezelés időtartamára vonatkozó előírások létét;

c) a referenciamutató-kezelővel és alkalmazottaival szemben tett hivatalos panaszokat a referenciamutató-kezelő időben és méltányos módon vizsgálja ki;

d) a panaszokat a panasz által érintett alkalmazottaktól független személyek vizsgálják ki;

e) a referenciamutató-kezelő arra törekszik, hogy mielőbb lezárja a vizsgálatot;

f) a referenciamutató-kezelő a vizsgálat eredményéről írásban, észszerű időtartamon belül értesíti a panaszost és a többi érintett felet;

g) a panaszos az eredeti panasz benyújtásától számított hat hónapon belül a referenciamutató-kezelő által kinevezett független harmadik félhez fordulhat, amennyiben az érintett referenciamutató-kezelő szerinte nem kezelte megfelelően a panaszt vagy a panaszos kifogásolja a referenciamutató-kezelő vonatkozó döntését; és

h) a referenciamutató-kezelő a panasszal kapcsolatos minden dokumentumot, ideértve a panaszos által benyújtott dokumentumokat és a referenciamutató-kezelő saját dokumentumait, legalább öt éven keresztül megőriz.

17. A napi ármeghatározásokkal kapcsolatos vitákat, amelyek nem hivatalos panaszok, az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője oldja meg megfelelő szokásos eljárásai alapján. Amennyiben a panasz árváltozást eredményez, e változás árra gyakorolt részleteit késedelem nélkül közölni kell a piaci szereplőkkel.

▼B

Külső ellenőrzés

18. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője független, külső ellenőrt jelöl ki, aki rendelkezik a szükséges tapasztalattal és képességgel annak felülvizsgálatára, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a megjelölt módszertani kritériumokat és az e rendeletben meghatározott előírásokat, és erről jelentést tesz. Az ellenőrzésekre évente kerül sor, és azokat az egyes ellenőrzések befejezése után három hónappal közzéteszik, adott esetben további, időközi ellenőrzéseket hajtanak végre.